

Година LXXXIX

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

*Живој̄ и рад
ај̄осѣола
Павла*

Јул-Септембар 2013

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе у месецу:
За централу наше Заједнице у Кини
- 5 Савлово обраћење
- 10 Изабран и Богом одређен
- 15 Рад са световно настројеним људима
- 20 Душе вапију за истином
- 25 Прилог прве суботе у месецу:
За мисионске школе
- 26 Солун, Верија и Атина
- 31 Коринт
- 36 Галатија и Ефес
- 41 Окружен опасностима
- 46 Утамничен због истине
- 51 Прилог прве суботе у месецу:
За централу наше Заједнице у Руанди
- 52 Суђење у Ђесарији
- 57 Пловидба према Риму
- 62 У Риму
- 67 Крај једног побожног живота
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година LXXXVII

Број 3

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у заградници ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Ислази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Бранко Босанац

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

Предмет проучавања суботношколских библијских лекција за ово тро-месеџје биће **Живот апостола Павла**. Његово јеврејско име било је Савле. После обраћења он је назван Павле – човек који је био Богом послан да се залаже за незнабошце). Било по првом или по другом имену – зашто можемо бити толико инспирисани разматрањем живота овог Божјег човека?

"Од људи који су икада живели нико није био усрднији, енергичнији и самопожртвованији Христов ученик него што је био апостол Павле. Он је био један од највећих учитеља света. Крстарио је морима и путовао близу и далеко, све док велики део света није са његових усана чуо повест о Христовом крсту. Горео је жељом да људима који пропадају, у потпуности пренесе знање о истини и Спаситељевој љубави. Свом позиву у делу Божјем био је посвећен свим срцем и свом душом; али се бавио и својим скромним занатом да не би оптерећивао цркве које су биле притиснуте сиромаштвом..."

"Као радник у Јеванђељу, Павле је могао полагати право на средства за живот, а не да се сам издржава; али он се тог права добровољно одрекао. Иако слабог здравља, радио је по цео дан у делу Христовом, а онда се мучно напрезао до неко доба ноћи, а често и по сву ноћ да би снабдео и себе и друге најважнијим животним потребама. Апостол је такође желео да пружи пример хришћанске службе, уздижући достојанство трудољубивости. Тако, док је проповедао јеванђеље, приказивао је најузвишенија обележја хришћанства." – *Зайиси из Павловог живоћа, 100.101.*

"У својим посланицама Павле се није задржавао много на својим личним искушењима, али повремено се ипак понекад осврнуо на своје залагање и страдања у делу Христовом. Шибане и тамнице, хладноћа, глад и жеђ, опасности на копну и на мору, у градовима, у пустињи, од сународника, од незнабожаца, и од лажне браће – све то он је подносио истине ради..."

"Окружен непрекидном буром противљења, бурним негодовањем непријатеља, напуштен од пријатеља, неустрашиви апостол је понекад ипак бивао обесхрабрен. Али је гледајући на Голготу са новим жаром настављао да шири знање о Христу распетом. Настављао је одлучно да корача крвљу попрсканом стазом којом је Христос прошао пре њега. Остао је чврсто решен да не одустане од борбе све док није био позван да положи оружје код ногу свога Искупитеља..."

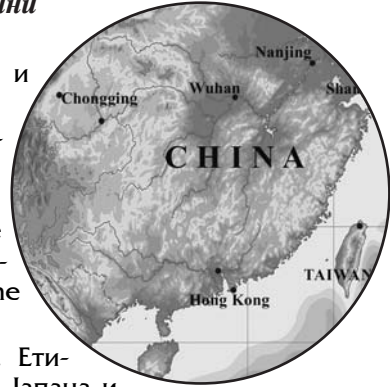
"Прошло је много векова откако се овај апостол одмара од свог рада; али историја о његовим напорима и жртвама Христа ради спада међу најдрагоценије драгуље Заједнице. Та историја је записана Духом Светим да би Христове следбенике у будућим вековима подстицала на већу ревност и оданост у делу њиховог Учитеља." – *Ibid., 147.148.* Нека то буде циљ и свакога од нас!

*Генерална конференција
Одсек за суботњу школу*

Прилоџ њрве субоџе у месецу За централу наше Заједнице у Кини

Драга браћо и сестре у вери и блаженој нади у Христу,

У име свих верника из Јужног поља у Кини, желим да вам посредством суботно–школских лекција – као средства за упознавање са истином – упутим апел за добровољну помоћ у ширењу треће анђеоске поруке у Јужној Кини.

"Цели свет се отвара еванђељу. Етиопија пружа своје руке к Богу. Из Јапана и Кине и Индије, из земаља нашег континента које су још покривене тамом, из свих крајева овог нашег света допире крик грехом рањених срца која траже да упознају Бога љубави. Милиони и милиони нису никада ни чули о Богу или о Његовој љубави која се открила у Христу. Њихово право је да стекну то знање. Они имају исто право на Спаситељево милост као и ми. На нама који смо примили ово знање, и на нашој деци којој ћемо га пренети, почива одговорност да се одазовемо на њихов вапај." – *Васиљшање, 262.263.*

Године 2000. једна група адвентистичких верника (САД) сазнала је да постоји Заједница, Реформни покрет адвентиста седмог дана који држе заповести Божје и веру Исусову. У току исте године они су се организовали. Пошто је ово веома отворена област у Кини, најпогоднија је за одржавање семинара. Међутим, пошто до сада нисмо имали зграде за сакупљање верника у власништву Заједнице, одржавали смо скупове у приватним кућама. Једна од наших сестара понудила нам је део своје куће који смо користили као место за састанке под шаторима, као централу поља и као централу Уније. Пошто се дело развија, постало је неопходно да имамо објекте у власништву Заједнице. Сада је наше поље купило парче земље у унутрашњости и прикупило нешто средстава за подизање грађевине у којој би било седиште дела за ово поље.

Апелујемо на све учеснике суботне школе да нам помогну у остваривању овог пројекта. Господ нека обилно благослови вашу дарежљивост за Његово дело. Унапред захваљујемо за ваше великодушно потпомагање овог племенитог циља.

Са љубављу ваша браћа и сестре из Кине

Савлово обраћење

"А Господ му рече: иди, јер ми је он суд избрани да изнесе име моје ђред незнабошце и цареве и синове Израиљеве. А ја ћу му ђоказати колико му ваља ђосирадати за име моје." – Дјела 9,15.16.

"(Савле) је познавао Свете списе Старог завета, и после његовог обраћења божанска светлост му је осветлила пророчанства која се односе на Исуса, што га је оспособило да јасно и храбро износи истину и исправља свако изопачавање Светих списа." – *Духовни дарови I, 92.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Рани сѓиси, 213-217.*

□ Недеља

30. јун

1. ГЛАВНИ ЂАКОН

а. Како је Господ употребио Стефана као моћно оруђе у првој цркви? Дјела 6,2-8.

"Заједница је изабрала седам људи пуних вере и вођених мудрошћу Божјег Духа да воде бригу о пословним интересима дела. Стефан је био први међу изабранима; по рођењу и вери он је био Јеврејин, али је говорио грчки језик и био упознат са грчким системом и њиховим обичајима. Зато су га сматрали најпогоднијом личношћу да води надзор над фондовима одређеним за удовице, сирочад и достојне сиромаше...

"Седморица људи су били издвојени и рукоположењем свечано постављени на њихове дужности. Они који су били рукоположени у ту сврху нису због тога били искључени из учествовања у проповедању истине. Напротив, читамо запис јеванђелисте: 'А Стефан пун вјере и силе, чињаше знаке и чудеса велика у народу' (Дјела 6,8)... То су били људи здравог расуђивања и разборити, људи који су знали добро да расуде у тешкоћама насталим због гунђања или зависти." – *Дух ђророшћива III, 292.293.*

б. Чиме је Стефан изазвао против себе страшну срѓбу Јевреја? Дјела 6,9-14.

2. НЕЗАБОРАВНА СМРТ

- а. Опиши потпуну супротност између става Јеврејских властодржаца и Стефановог држања док је износио сведочанство о својој вери у Христа и препричавао историју о јеврејском бунтовништву против Њега. Дјела 6,15; 7,54-60.**
- б. Ко је био наименован за сведока и посматрача свега овога - и како он касније описује себе као саучесника у овом злочину? Дјела 7,58; 22,20.**

"Стефаново мучеништво оставило је дубок утисак на све присутне. Сећање на печат Божји на његовом лицу, речи које су потресле душу оних који су их чули – остале су у свести присутних и сведочиле о истинитости његових речи. Његова смрт била је тежак губитак за Заједницу али је условила обраћење Савла, који није могао избрисати из сећања веру и постојаност овог мученика и славу која се видела на његовом лицу." – *Дела айосѿола, 73.*

- с. У складу са традиционалним менталитетом својих сународника, чему је Савле посветио своје енергије после Стефановог погубљења? Дјела 8,1-3.**

"Римски грађанин, рођен у незнабожачком граду; Јеврејин не само пореклом већ и животним васпитањем, патриотском ревношћу и оданосћу религији; васпитан у Јерусалиму код ногу најугледнијих рабина и поучен свим законима и предањима отаца, Савле из Тарса је у највећој мери делио понос и предрасуде свога народа. Још као младић, постао је угледан члан Синедриона. Сматрали су га човеком који обећава, ревном браниоцем искомске вере...

"У теолошким школама Јудеје, Божја реч је била потиснута људским шпекулацијама; тумачења и предања рабина лишили су је снаге. Самоузвисивање, љубав према власти, љубоморна искључивост, лицемерје и презрива охолост били су владајућа начела и побуде ових учитеља.

"Рабини су се разметали својом супериорношћу не само над припадницима других народа већ и над својим сопственим сународницима. Обузети дивљом мржњом према својим римским тлачитељима, тврдо су одлучили да своју националну величину поврате снагом оружја. Мрзели су и убијали Исусове ученике чија се вест мира тако очигледно супротставила њиховим честољубивим плановима. У том гоњењу Савле је био један од најгорченијих и најнемилосрднијих учесника." – *Васијићање, 64.*

3. ГРИЖА САВЕСТИ

а. Опиши реаговање верника на прогонство у данима Савловим и жестоке мере које је он лично предузимао. Дјела 8,3,4; 9,1,2. Који циљ је он, у дубини душе, имао од своје младости? Дјела 23,1; Јевр. 13,18.

"Још као младић (Савле) је постао угледан члан Синедриона. Сматрали су га човеком који обећава, ревним браниоцем исконске вере." – *Васишићанье, 64.*

б. Ако искрено желимо да служимо Богу, зашто ћемо се према Христовим речима – осећати непријатно кад евентуално учинимо неко зло? Јован 16,7,8.

"Наша љубав према Христу биће сразмерна дубини наше осведочености о греху, а закон нас осведочава о греху." – *Вера и дела, 96.*

"Ви можете имати савест и та савест може да вас осведочи у нешто, али питање је: Да ли је такво осведочење делотворно? Да ли то осведочење допире до вашег срца и утиче на унутрашњег човека? Да ли се под утицајем истог храм душе чисти од своје осврњености? То је оно што нам је неопходно." – *Ум, карактер и личности I, 324.*

с. Који је застрашујући феномен изненада зауставио Савла у његовом походу? Дјела 9,3,4. Чији глас је он зачуо, и шта је све требало да схвати о "прањању против бодила" (супротстављању савести)? Дјела 9,5.

"(Савле) је био осведочен да је Стефан, и умирући, праштао својим непријатељима. Он је такође био сведок моралне постојаности и помирљивости многих које је мучио и задавао им бол. Видео је како неки од њих радосно дају и сам живот ради своје вере.

"Све то је веома снажно деловало на Савла, тако да је његов ум понекад био готово неодољиво савладан осведочењем да је Исус био обећани Месија. Понекад се по сву ноћ борио против таквог осведочења, и увек би се недоумица завршавала јавним признањем да Исус није Месија и да су Његови следбеници само обманути фанатици." – *Дела апостолова, 85.*

"Сваки напор да задржи даље напредовање Јеванђеља доноси штету и патње самом противнику. Пре или касније осуђиваће га сопствена савест; и он ће увидети да – уместо успеха да тај глас потисне – доживљава грижу савести." – *РН, 16. март, 1911.*

4. ПРЕЛОМНА ТАЧКА

а. Опиши начин на који се охоли Савле одједном понизио. Дјела 9,6-9.

"Прогонећи следбенике Исусове, Савле је ударио непосредно на небеског Учитеља. Лажно их оптужујући и сведочећи против њих, он је лажно оптуживао и самог Спаситеља света." – *Дела апостолова*, 85.

б. Ко је био Ананија, и шта му је Христос рекао да учини? Дјела 9,10-12. Зашто се Ананија устезао да изврши овај налог, и шта је наводио као уверљиве разлоге? Дјела 9,13-16. Зашто је високо образовани Савле упућен Ананији, једном једноставном човеку?

"Од снажног сјаја небеске светлости Савле је изгубио вид; али га Исус као велики Лекар није одмах исцелио. Сви благослови природно долазе преко Христа, али Он је тада имао организовану Заједницу као своје представништво на земљи, и њој је стављено у задатак да покајничког грешника упутује на пут живота. Управо они људи које је Савле намеравао да уништи имали су преимућство да га упућују у религију коју је толико презирао и прогонио." – *Скице из Павловог живота*, 29.

с. Како је Ананија ословио Савла, и које дивне победе су задобијене приликом њиховог сусрета? Дјела 9,17-19.

"Све ово Исус је за Павла могао да учини и непосредно, али то није био Његов план. Требало је да Павле призна свој грех онима које је претходно намеравао да истреби, и Бог је овај одговоран задатак поверио онима који су постављени да то раде уместо Њега. Павле је био дужан да предузме ове кораке неопходне у процесу обраћења. Од њега је изричито захтевано да приђе управо онима које је прогонио због њихове вере. Овде Христос свим припадницима свог народа даје пример како Он ради на спасавању људи. Син Божји се поистовећује са службом и ауторитетом своје организоване Заједнице. Његов је план да благослови долазе преко оруђа која је Он поставио и зато човека повезује са Заједницом као каналом преко којег те благослове примамо. Павле је био убеђен да прогонећи свете добро чини, али га његова искреност у томе није учинила невиним кад га је Дух Свети осведочио колико је то било погрешно и свирепо. Морао је да постане ученик ученика Христових." – *III Сведочанство*, 400.

5. КРШТЕН У ЗАЈЕДНИЦИ КОЈА ПРЕДСТАВЉА ХРИСТОВО ТЕЛО

а. Зашто је следећи корак који је Савле затим предузео тако значајан? Марко 16,16.

"У светлости моралног закона, којег је мислио да се ревносно придржава, Савле је сада видео себе као највећег грешника. Покајавши се, умро је греху постао је послушан закону Божјем, веру у Исуса Христа као Спаситеља показао је на делу, крстио се, проповедајући Исуса тако усрдно и ревносно као што Га је некад порицао." – *Скице из Павловог живоћа, 31.*

б. Зашто Христос има организовано тело на Земљи, и зашто Заједница треба да буде призната као таква? Мат. 16,18.19; I Тим. 3,15.

с. Зашто је Заједница тако драгоценa у Христовим очима? Ефесц. 5,25 (посл. део); 29,30.

"Исус је пријатељ грешника; Његово срце гануто је њиховим патњама; Њему је дата сва власт и на небу и на земљи; али Он уважава оруђа која је сам одредио за просвећивање и спасавање људи. Он грешнике упућује у Заједницу коју је учинио каналом светлости за овај свет.

"Савле је био високо образовани учитељ у Израиљу; али док је био у слепоћи заблуде и предрасуде, Христос му се сам открио, а затим га је повезао са својом Заједницом... Све је било учињено у име Христово и Његовим ауторитетом; али Заједница је била канал за комуникацију." – *Ibid., 31.32.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Чиме Стефанов живот може да нас инспирише?
2. Какав је утисак Стефаново мучеништво оставило на религиозне људе?
3. Зашто је Бог употребио Ананију да Савлу поврати вид?
4. Зашто не вреди "противу бодила праћати се" (радити против савети)?
5. Шта је Савла навело да се крсти - шта исто тако треба да мотивише и нас?

Изабран и Богом њосћављен

"Ви мене не избрасіе, неџо ја вас избрах, и њосћавих вас да идеіе и род доносиіе; и род ваш да осіане." – Јован 15,16.

"Исус нас је волео док смо још били грешници; али избравши нас, Он очекује да идемо и доносимо род. Да ли Он од свакога од нас очекује да учинимо нешто? Сигурно, свако ко се повеже са Христом мора да носи Његово бреме, да прихвати Његов начин рада." – *Знаци времена, 17. децембар, 1894.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела ајосіола, 114-121.*

Недеља

7. јул

1. НОВООБРАЋЕН

a. На шта је Павле био покренут одмах после свога обраћења? Какав је био одговор на то? Дјела 9,21-24.

.....

b. Шта је убрзо постало неопходно да би се сачувао Павлов живот? Дјела 9,25.

.....

c. Које искуство је значајно допринело да се Павле учврсти у вери и стабилизује у свом Богом одређеном позиву? Гал. 1,15-17.

.....

"(Павле) је отишао у Арабију; и ту је у релативној усамљености имао праву прилику за одржавање везе са Богом и побожно размишљање. Он је желео да буде сам са Богом, да преиспитује своје срце, продубљује своје кајање и да се молитвом и проучавањем припрема за задатак који му је изгледао исувише велики и значајан да би га се могао прихватити. За апостолску службу он је био изабран, не од људи, него од Бога, и јасно је било наглашено да ће радити међу незнабошцима." – *Скице из Павловог живојја, 33.34.*

2. НЕГОВАЊЕ ПРВЕ ЉУБАВИ

а. По чему је било карактеристично време које је Павле провео у Арабији, и чија искуства су му такође долазила на ум? Пс. 139,23,24; II Мојс. 2,15; 3,1.

"У војним школама Египта, Мојсије се научио закону силе, и тако је снажан био утицај тог учења на његов карактер да му је требало четрдесет година смирености и везе с Богом и природом да се ослободи да води Израиља законом љубави. Исту лекцију требало је да научи и Павле." – *Васиљтање, 65.*

"Док је био у Арабији (Павле) није одржавао никакву везу са апостолима; свим срцем се најусрдније обраћао Богу, одлучио је да не престаје са молитвом док се са сигурношћу не осведочи да је његово покајање прихваћено и да му је опроштен његов велики грех. Није се усуђивао да ступи у борбу све док не стекне сигурност да ће Исус бити са њим у његовој будућој служби. Имајући пред својим очима увек живо обележје Христове славе, која га је ослепила небеском светлошћу пред вратима Дамаска, желео је да има и сталну сигурност Његове милости. Павле је одржавао тесну повезаност са небом, и Исус је општио с њим, утврђујући га у вери и дајући му своју мудрост и благодат." – *Скице из Павловог животоа, 34.*

б. Зашто Бог често користи искуство пустињске усамљености да би водеће људе у свом делу припремио за велики задатак који им предстоји? Књига о Јову 37,14; Пс. 46,10.

с. Упркос Павловим великим надама, какво је разочарање доживео кад му се коначно пружио прилика да се сретне са водећом браћом у Јерусалиму? Дјела 9,26; Гал. 1,18.19. Шта Павлово искуство чини тако јединственим?

"Петар, Јаков и Јован са сигурношћу се осећаху Богом позванима да проповедају Јеванђеље својим сународницима у домовини. Међутим, Павле је своје овлашћење примио од Бога док се молио у храму, и његово широко мисионско поље било му је јасно приказано. Да би га припремио за његов опсежан и значајан задатак, Бог га је довео у присну повезаност са собом и дозволио му да у заносној визији баци један поглед на лепоте и славу неба." – *Скице из Павловог животоа, 41.42.*

3. ОДБАЦИВАЊЕ СВИХ ПРЕДРАСУДА

а. Ко је припремио пут за Павлово примање међу апостоле, и зашто је та посета Јерусалиму била скраћена? Дјела 9,27-29; 22,17.18. Шта је помогло верницима да потврде Павлово посланство међу презрене незнабошце? Дјела 8,26.27.38; 10,34.35.44-47.

б. Шта је Павле логично нагласио у својој молитви у погледу онога што је схватио као свој позив, и какав је био одговор? Дјела 22,19-21. Како је црква била благословена прихвативши Божју одлуку? Дјела 9,30.31.

с. Које начело је Павле благовремено објавио за добробит свих верника до свршетка времена – и какву опомену то представља и за нас? Гал. 3,28.29; Колош. 3,11.

"Бог одабира људе да изврше одређени задатак. Њихове умне способности могу бити скромне, али управо то је још један доказ да Бог делује преко њих. Њихов говор не мора бити вешто срочен, али то није доказ да немају поруку од Бога. Њихово знање може да буде ограничено, али у много случајева Бог у својој мудрости може да искористи такве као своја оруђа; и сила Божја може преко њих да се испољи више него преко оних који имају урођене и стечене способности и који се – знајући то – ослањају на себе, на своје расуђивање и на своју вештину у начину обраћања." – *Објављени рукописи V, 244.*

"Предрасуда је страшно зло у Божјим очима. Предрасуде су навеле људе да траже распеће Спаситеља света. Као народ треба да одбацимо сваку предрасуду; јер то заслепљује ум и чини људе неспособним да правично поступе са онима које сматрају кривима. То људе наводи да изричу суд над својом браћом чије душе не могу да читају, а и кад би могли, не би хтели да их разумеју. Уместо да, осуђујући друге, стварамо неслогу, треба да чланове наше Заједнице снажним ужима братске љубави повезујемо у небеско јединство. Ако један брат застрани, велики је грех износити његов случај пред друге у обесхрабрујућој светлости, наводећи их да га прате, како би разоткрили његове многобројне слабости. То је сотонски поступак и нимало није у складу са Духом Христовим." – *RH, 24. октобар, 1893.*

5. ПОЗИВАЊЕ ЈАВНО ПРИЗНАТИХ

- а. Шта је Господ рекао пророцима и учитељима локалне цркве у Антиохији? Дјела 13,1.2. Шта показује да Заједница такав корак може предузети само у страху Божјем, уз молитву и пост? Дјела 13,3.**

"Пре него што су били послани као мисионари у незнабожачки свет, ти апостоли (Варнава и Павле) су постом, молитвом и рукоположењем били посебно посвећени Богу. Тако су били овлашћени од стране Заједнице, не само да проповедају истину, него и да врше обред крштења и организацију скупштина с пуним духовничким ауторитетом...

"Павле и Варнава су већ били од самог Бога примили налог за мисионарски рад, тако да им обред рукоположења није додао неке нове благодати или квалификације. То је била призната формалност увођења у одређену службу и признање ауторитета онога ко ступа у ту службу. Тим се стављао печат Заједнице на дело Божје." – *Дела апостола, 118.*

- б. Како је Павле сматрао то свечано наименовање? Римљ. 1,1.**

"Павле је сматрао да обред његовог формалног рукоположења обележава почетак једне нове и значајне епохе у његовом животном делу. Он је касније од тог дана рачунао почетак своје апостолске службе у хришћанској цркви." – *Дела апостола, 120.*

- с. Које су неке од кључних тачака које треба схватити у вези са светим позивом формалног рукоположења за проповеднички позив? I Тим. 5,22; Ис. 52,11 (посл. део).**

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је Бог послао Павла у Арабију?
2. Како се и ми можемо изложити опасности да поступамо с другима, као што се поступало са апостолом Павлом?
3. Како предрасуде о нама могу да буду препрека за Божје дело?
4. Опиши ускоро долазеће призоре који ће се открити у једанаести сат.
5. Коју свечану дужност има сваки члан Заједнице кад год се неко предлаже за рукоположење било за ђакона, старешину или проповедника?

Рад са свештовно нашројеним људима

"(Павле и Варнава) *проповедајући јеванђеље (становницима Дерве) и придобивши много ученика, враћаше се у Листру и Иконију и Антиохију, утврђујући душе ученика и савјештујући их да остане у вјери, и да нам кроз многе невоље ваља ући у царство Божје.*" – Дјела 14,21.22.

"Нико не треба да се плаши пораза од руке непријатеља; јер је преимућство јеванђељског радника да се 'обуче у силу с висине' која ће га оспособити да се супротстави сваком сотонском утицају." – RH, 18. мај, 1911.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела апостола, 131-139.*

□ Недеља

14. јул

1. ПОЛАЗАК У ДРУГЕ КРАЈЕВЕ

- а. Где су Павле и Варнава почели своју мисију, и ко је био млади човек који им се придружио? Дјела 13,4,5; 12,12.25.**
- б. На какав изазов су ови мисионари наишли у острвском месту Пафос? Дјела 13,6-8.**

"Сотона не дозвољава да се без борбе и мучних напора подиже царство Божје на земљи. Силе зла непрекидно ратују против оних који као оруђа у рукама Божјим раде на ширењу Јеванђеља и те силе таме нарочито су активне кад се истина објављује угледним и истински честитим људима. Тако је било кад је Срђе Павле, намесник Кипра, слушао поруку Јеванђеља. Намесник је послао по апостоле да би се обавестио о поруци коју су они дошли да објаве. Тада су силе зла, радећи преко врача Елима, покушале да га својим убитачним сугестијама одврате од вере и тако онемогуће намере Божје.

"Тако пали непријатељ увек ради да би задржао у својим редовима утицајне људе који би, кад се обрете, могли корисно послужити делу Божјем." – *Дела апостола, 123.*

2. НЕОПХОДНА СМЕЛОСТ

а. Како је Господ благословио изненађујућу смелост у којој се Павле супротставио врачару Елими? Дјела 13,9-12.

"Иако изложен жестоким нападом од стране сотоне, Павле је имао храбрости да укори онога преко кога је непријатељ деловао...

"Врачар је затворио очи и пред очевидним доказима јеванђељске истине, а Господ је, у свом праведном гњеву, учинио да се затворе и његове телесне очи, ускраћујући му светлост дана. Ово слепило није било стално, него само за извесно време, да би му послужило као опомена да се покаје и затражи опроштај од Бога кога је тако тешко увредио." – *Дела апостола*, 123.

"Елима није био образован човек, али је био необично прикладан да врши сотонино дело. Они који проповедају истину Божју наићи ће на препреденог непријатеља у најразноврснијим облицима." – *Ibid.*, 124.

б. Која су следећа места апостоли засејали семеном Јеванђеља, и шта се то десило са Јованом Марком? Дјела 13,13. Зашто је овај младић, слично многим славољубивим почетницима у мисионарском раду, имао овакве тешкоће? II Тим. 2,3.

"Павле и Варнава су навикли да се с поуздањем ослоне на силу Божју која их је увек избављала. Срца су им била испуњена жарком љубављу према душама које пропадају. Као верни пастири који траже изгубљене овце, они нису ни помишљали на своју удобност. Заборављајући на себе, они се нису колебали нити пак губили храброст кад су били уморни, гладни и прозобли. Имали су пред очима само један циљ – спасавање оних који су одлутали далеко од стада.

"Тада се Марко, савладан страхом и малодушношћу, поколебао за извесно време у својој намери да се свим срцем посвети делу Господњем. Ненавикнут на тешкоће био је обесхрабрен непрекидним опасностима и оскудицом на путу. Он је имао успеха у раду под повољним околностима, али сада суочен са сталним противљењем и опасностима које тако често салећу раднике пионире, он није могао издржати тешкоће као добар војник крста." – *Дела апостола*, 124.

"Марко се није отпадио од хришћанске вере; али је, слично многим младим проповедницима, устукнуо пред тешкоћама и радије изабрао комфор и сигурност свога дома него путовања, напоре и опасности мисионарског рада. То повлачење изазвало је Павлову неповољну и оштру осуду за дуже време." – *Скице из Пав. жив.*, 46.47.

3. НОВИ ПОШТОВАОЦИ СУБОТЕ ПРИСТУПАЈУ У РЕДОВЕ

- а.** Где су Павле и Варнава почели своје проповедање у Антиохији, и ко је највише ценио све то што су они говорили? Дјела 13,14.42-45.
- б.** Опиши држање верника упркос тако жестоког противљења. Дјела 13,46-52. Какву поуку треба да извучемо из савета који Христос даје својим верним следбеницима, предвидевши унапред овакав сукоб? Мат. 10,23.

"Кад нас изведу пред власти и судове, ми не треба да се позивамо на своја права, да не бисмо чинећи тако дошли у сукоб са Богом. Није наше да бранимо своја права, већ божанско право којим Он законито тражи нашу службу. Уместо да пружамо отпор кажњавању које нам се неправедно намеће, боље је да послушамо Христов савет: (Мат. 10,23)." – *Колекција Сјалид и Меџан, 26.*

- с.** Како се звало следеће место у које су Павле и Варнава дошли, и на шта су ту наишли? Дјела 14,1.2. Чему се, поред свега, можемо научити из њиховог успеха? Дјела 14,3.

"Пријатељи апостола, иако неверни, упозорили су (Павла и Варнаву) какве намере имају злуради Јевреји и нагласили су им да се бекорисно не излажу њиховом бесу, већ да бекством спасавају свој живот. Сходно томе они су тајно напустили Иконију и оставили вернике да се сами боре са противницима, верујући да ће Бог подарити победу хришћанском учењу. Међутим, намера им није била да коначно напусте Иконију већ да се – пошто се узбуђење смири – поново врате и заврше започети рад.

"Са онима који уче да су захтеви Божјег закона обавезни често се, у извесној мери, поступа исто као са апостолима у Иконији. Они се често суочавају са огорченим противљењем од стране проповедника и народа који упорно одбијају Богом послану светлост, и погрешним представљањем и лажима затварају свака врата кроз која би весници истине могли да приђу народу...

"У свом раду апостоли су наилазили на свакојакe људе и на сваковрсна веровања и религије. Сукобљавали су се са верским занесенштвом и несносљивошћу Јевреја, са врачарима, богохулницима, са неправедним властодршцима жељним да покажу своју силу и власт, са лажним пастирима, са сујеверјем и идолопоклонством. Иако су их прогонство и противљења пратили на сваком кораку, њихови напори су ипак били крунисани успехом и нови обраћеници су сваког дана приступали хришћанској вери." – *Ски. из Пав. жив., 54.55.*

4. ЛИСТРА И ДЕРВА

а. Зашто је постало неопходно да Павле и Варнава напусте Иконију - и по чему је била карактеристична нова област у коју су дошли? Дјела 14,4-7.

"Листра и Дерва, градови Ликаоније, били су насељени незнабожачким и сујеверним становништвом; али је и међу њима било душа које су радо слушале и прихватале учење о Христу. Апостоли су одлучили да раде у тим градовима зато што ту нису наилазили на јеврејске предрасуде и прогонства. Ту су, међутим, наишли на потпуно нову препреку – незнабожачко сујеверје и идолатрију...

"У Листри није било ниједне Јеврејске синагоге, иако је било нешто јеврејског живља. Упадљив и значајан положај заузимао је Јупитеров храм." – *Скице из Павловог живоџа, 55.*

б. Наведи пример како вера једног појединца може знатно допринети ширењу јеванђеља. Дјела 14,8-10. Какво је било ре-аговање веома одушевљеног, иако неупућеног становништва када су видели ово чудо? Дјела 14,11-13.

"Павле и Варнава су, проповедајући учење о Христу са великом силом и речитошћу, обојица били веома запажени у овом граду. Лаковерни народ је поверавао да су они богови који су сишли с неба. Док су апостоли народу који се окупљао око њих објашњавали не-обично веровање, обожаваоци Јупитера су учинили све што је било у њиховој моћи да то учење доведу у везу са својим сујеверним веровањем." – *Ibid.*

с. Зашто је било тако важно не дозволити да се ово погрешно схватање настави? Дјела 14,14-18; Кол. 2,8; Откр. 22,8,9.

"Не прихватајте ласкање чак ни у свом верском животу. Ласкање је вештина коју сотона измишља да би обмануо људско оруђе, наводећи га да има високо мишљење о себи (Прочитајте: Кол. 2,8). Уздизање, ласкање и повлађивање доприноси завођењу драгоцених душа на погрешан пут више него било која друга сотонска вештина.

"Ласкање је део световне политике, али не и део хришћанске учтивости. Ласкањем се јадни смртници, пуни слабости и недостатака, наводе на закључак да су успешни и достојни похвале, и хвалиса-во се размеђу својим непрепорођеним умом." – *Темељи хр. васпи-шања, 304.*

5. БОГ УПРАВЉА СВИМ ДОГАЂАЈИМА

а. Ко су били актери који су – разјарени чудом учињеним у Листри – убрзо дошли у овај град, и на какво зло су наговорили разочаране незнабошце? Дјела 14,19.

"Разочарање које су ови идолопоклоници доживели кад апостоли нису дозволили да им принесу жртве навело их је да се против ових Божјих слугу окрену са негодовањем бурнијим од ентузијазма којим су их мало пре уздизали као богове. Злуради Јевреји се нису устезали да максимално искористе сујеверје и лаковерност ових незнабожаца у остваривању својих свирепих намера. Подстицали су их да против апостола употребе силу; препоручујући да им не дозволе да говоре, заклињали су се да ће ови, ако им се то дозволи, омађијати народ својим излагањем.

"Становници Листре насрнули су на апостоле као у лудилу. Страшно су их гађали камењем; и Павле је, изранављен и изнемогао, мислио да му је дошао крај. Пред очи му је живо изашло Стефаново мучеништво и свирепост каменовања у којој је и сам учествовао том приликом. Пао је на земљу привидно мртав, и разбеснела маса извукла је његово онесвешћено тело кроз градску капију и бачила га изван градских зидова." – *Скице из Павловог животоа, 60.61.*

б. Које задивљујуће чудо је потврдило да је на овом делу заиста био Божји благослов? Дјела 14,20-23. Како је овај чин провиђења охрабрио апостоле да наставе дело? Дјела 14,24-28; Мал. 3,16.17.

"Тимотије је био обраћен Павловим апостолским радом, и он је био очевидац апостоловог страдања овом приликом. Стојећи поред његовог очевидно мртвог тела, видео је како устаје израђављен и обливен крвљу, али са његових усана није чуо јауке ни гунђање праћено клетвом и уздасима, већ одавање захвалности Исусу Христу што је дозволио да страда за Његово име." – *Ibid., 62.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је потребно да се молимо за наше мисионаре?
2. Какву поуку треба извући из људске слабости Јована Марка?
3. Шта сви можемо очекивати кад препоручујемо Божји закон онима којима је безакоње у срцу?
4. Како ова лекција открива непостојану природу идолопоклонства?
5. Чиме је сам Бог потврдио да одобрава држање и напоре апостола Павла?

Душе ваију за истином

"И Павлу се показа визија ноћу: бјеше један човек из Македоније, и стајаше молећи га и говорећи: дођи у Македонију и помози нам." – Дјела 16,9.

"Господ позива добровољце који ће одлучно стати на Његову страну и који ће се заветом ујединити са Исусом из Назарета да изврше управо онај задатак који треба извршити сада, управо сада." – *Порука младима, 198.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела айосїола, 140-149.*

☐ *Недеља*

21. јул

1. ЗАСЕДАЊЕ ГЕНЕРАЛНЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ

а. Шта је као веома битно било прво стављено на дневни ред на заседању генералне конференције у првој цркви? Дјела 15,1-6.

"Незнабошци, а нарочито Грци, били су веома необуздани и развратни, те је постојала опасност да неки необраћени у срцу, и поред исповедања вере, остану при свом рђавом начину живота. Хришћани јеврејског порекла нису могли трпети неморал који незнабошци чак нису ни сматрали неким преступом. Зато су Јевреји сматрали да од обраћених незнабожаца треба захтевати да, као доказ своје искренности и побожности, прихвате обрезане и покораване церемонијалном закону. На тај начин би се, веровали су они, могло спречити да Заједници приступају људи који, примајући веру без правог обраћења срца, могу касније донети срамоту делу својим неморалом и умереним животом.

"Управо ова различитост и сложеност проблема уплетених у решавање главног питања стављала је савет пред скоро несавладиве тешкоће. Међутим, Свети Дух је, у ствари, већ имао право решење за то питање од којег је, изгледа, зависио не само напредак дела већ и сам опстанак хришћанске цркве." – *Дела айосїола, 143.*

б. Какав је, у току расправе, био Петров коментар по овом питању? Дјела 15,7-11.

2. КЉУЧНЕ ОДЛУКЕ

а. Какву су вест Павле и Варнава донели на састанак одржан у Јерусалиму? Дјела 15,12. Шта треба научити из начина на који је Јаков, као председавајући, применио ове вести у формирању резолуције? Дјела 15,13-21.

"Свети Дух је нашао за добро да се обраћеним незнабошцима не намеће церемонијални закон и мишљење апостола о том питању било је сагласно с Духом Божјим. Јаков је председавао савету и његова коначна одлука је гласила: 'Зато ја велим да се не дира у незнабошце који се обраћају к Богу' (Дјела 15,19)." – *Д. ајосџола, 144.*

"Тако је завршена дискусија. Овај пример побија и тврђење римокатоличке цркве да је Петар био глава цркве. Они који, као папа, тврде да су његови наследници, немају за ту своју претензију никаквог библијског темеља. У Петровом животу нема ничега чиме би се могло доказати да је он био изнад своје браће, као намесник Највишега. Кад би се они који тврде да су Петрови наследници угледали на његов пример, увек би се задовољили тим да остану равноправни са својом браћом." – *Ibid., 145.*

б. Који закључак су на крају сви прихватили? Дјела 15,22-31. Зашто је било тако важно нагласити да чак ни хришћани незнабожачког порекла не треба да употребљавају крв у својој исхрани? I Мојс. 9,1-4; III Мојс. 3,17.

"Није била позивана цела заједница хришћана да се гласањем изјасни о том питању: 'Апостоли и старјешине', утицајни и разборити људи донели су и објавили одлуку коју су затим без одлагања усвојиле све хришћанске цркве. Ипак нису сви били задовољни овом одлуком; постојала је једна клика славољубиве и самопоуздане браће који се нису сложили с тим. Ти људи су се на сопствену одговорност просто наметнули делу. Били су веома склони гунђању, изналажењу грешака, предлагали су увек нове планове и трудили се да слабе и руше дело људи које је Бог одредио да проповедају Јеванђеље. Црква је од самог почетка наилазила на овакве препреке и наилазиће све до свршетка века." – *Дела ајосџола, 146.*

с. Када су се сви поново вратили својим пољима рада, шта је био повод за неслагање између Павла и Варнаве? Дјела 15,36-38.

3. НОВИ САРАДНИЦИ

- а. Које дужности се Павле убрзо прихватио заједно са Силом, и ког младића је ускоро узео за свог сарадника? Дјела 15,39-41; 16,1-3.**
- б. Зашто се Павле осећао просто примораним да пође у Филибу, у Македонији? Дјела 16,9-12. У ком смислу овај "Македонски позив" одзвања све до наших дана? Јован 4,35; Ис. 6,8.**

"У целом свету људи чежњиво упиру поглед према небу. Молитве, сузе и питања уздижу се из душа многих који чезну за светлошћу, Светим Духом и Божјом милошћу. Многи се налазе на самој граници небеског царства чекајући само да буду уведени." – *Д. аџ.*, 79.

"Бог је вољан да прихвати многе раднике из скромних животних занимања ако се они у потпуности посвете Његовој служби. Људи и жене са поруком Јеванђеља треба да изађу на све 'путеве и међу оградe' живота. Не могу сви да прођу кроз дугогодишњи систем мисионског школовања, али ако се верно и потпуно посвете Богу, могу и без тога да учине много за духовно добро других. Хиљаде њих били би прихваћени кад би се потпуно посветили и предали Богу. Не могу сви који раде у том правцу бити плаћени од Заједнице. Нека срца оних који своје време и способности могу посветити да буду весници Божје милости, куцају јединствено са Христовим срцем велике љубави, нека њихове уши буду отворене за Македонски позив." – *The Southern Work*, 16.17.

- с. Како ми, у овом веку заузетости пословним бригама, треба да будемо инспирисани Лидијиним примером, која се показала правим благословом за апостоле? Дјела 16,14.15.40; I Петр. 4,9.**

"Лидија и њен дом обратише се и крстише се, и она је најусрдније понудила апостоле да у њеној кући живе као у свом дому." – *Д. аџ.*, 161.

"Могућности и прилике да укажу гостопримство, многи и од наших верника не сматрају преимућством и благословом – као што би то према саветима Речи Божје требало. Премало је међусобне дружељубивости, премало је склоности да се за породичним столом нађе место за још двоје или троје, без испољавања збуњености или тежње за раскошним истицањем. Неки се изговарају да би им то задао 'сувише бриге и труда'. То, међутим, не би било тако кад бисте били спремни да својим гостима кажете: 'Ми нисмо спремиле ништа посебно, али сте добродошли на оно што имамо.' За неочекиваног госта срдачан пријем значи далеко више неголи најбрижљивије припреме." – *VI Сведочанство*, 316.

4. СВЕДОЧЕЊЕ ПРИМЕРОМ

а. Зашто су Павле и Сила били бачени у тамницу и како се ту поступало с њима? Дјела 16,16-24. Шта су они чинили за то време? Дјела 16,25.

"Апостоли су у тамници држани у веома мучном положају. Својим израђављеним леђима, која су још увек крварила, били су оборени на груби камени под тамнице, док су им ноге биле подигнуте и чврсто стегнуте у класе. У тако неприродном положају, били су изложени изузетно тешком мучењу; ипак нису уздисали ни јадиковали већ су разговарали храбрећи се међусобно, славећи Бога и радујући се што су се удостојили да трпе ради Његовог драгог имена. Сећајући се како је некад и сам на сличан начин прогонио Христове ученике, Павле је био веома захвалан Богу што су му сада отворене очи да види и срце покренуто да осети величанствене истине јеванђеља о Сину Божјем, и што му је указана част да проповеда учење које је некад толико презирао.

"У густом мраку тамничке усамљености, Павле и Сила су се молили и певали песме захвалности Богу. Остали заточеници су са запрепашћењем слушали гласове молитава и захваљивања Богу који су допирали из најдоње тамнице. Они су навикли да чују очајничке крике проклињања и псовки који су проламали ноћну тишину тамнице; али никад нису чули да се из те суморне ћелије уздижу речи молитве и хвале. Стражари и сужњи нису могли да се начуде ко су ти људи који, и поред таквог мучења, глади и хладноће, још увек могу да се радују и да пријатно разговарају један с другим." – *Скице из Павловог животоа, 75.76.*

б. Шта се десило док су Павле и Сила славили Бога у тамници? Дјела 16,26-34. Каква је то поука за нас? Мат. 5,44-46.

"Апостоли су могли да побегну кад је земљотрес отворио врата њихове тамнице и ослободио их њихових окова; али би они у том случају били сматрани криминалцима, чиме би нанели срамоту Христовом јеванђељу...

"Племенитост и великодушност апостола Филибљани су могли да препознају управо у њиховом начину поступања, нарочито у њиховој уздржаности да се жале вишој власти против тако свирепог поступања с њима. Вест о њиховом неправедном хапшењу и чудесном ослобођењу из тамнице одјекнула је широм целог региона и то је на апостоле и њихов рад скренуло пажњу многих до којих они на други начин не би могли да допру." – *Ibid., 80.81.*

5. РАДОСТ ШТО ЈЕ СТРАДАЊЕ ДОНЕЛО РОД

- а. Зашто су апостоли напустили Филибу, иако не пренагљено? Дјела 16,35-39. Какав је у међувремену био плод Павлових залагања у Филиби? Филиб. 1,1,2.**

"Павлови напори у Филиби резултирали су оснивањем тамошње цркве чији се број чланова стално повећавао. Његова ревност и побожност, а изнад свега, његова спремност да трпи и страда Христа ради, остављале су дубок и трајан утисак на обраћене вернике. Они су знали да цене драгоцене истине за које се апостол толико жртвовао, и свим срцем су се посветили делу свога Искупитеља." – *Скице из Павловог животоа, 81.*

- б. Како је Павле сматрао вернике у Филиби, и како их је бодрио у погледу прогона којима су били изложени? Филиб. 1,3-7.27-30.**

- с. На шта и ми, слично Филипљанима, треба да се усредсредимо? Филиб. 2,5-11; 4,6-8. Које Павлове речи треба посебно да нас инспиришу и ободре у нашем хришћанском искуству? Филиб. 3,7-11.**

"Излив Светог Духа на дан Педесетнице био је дажд рани; али ће позни дажд бити још обилнији. Божји Дух очекује да Га тражимо и примимо. Захваљујући сили Светог Духа, Христос ће поново бити откривен у својој слави и потпуности. Људи ће, упознавши вредност драгоценог бисера, моћи заједно с апостолом Павлом да кажу: 'Но што ми бјеше добитак оно примих за штету Христа ради, јер све држим за штету према преважноме познању Христа Исуса Господа мојега, којега ради све оставих' (Филиб. 3, 7, 8)." – *Хр. ѿоуке, 95.*

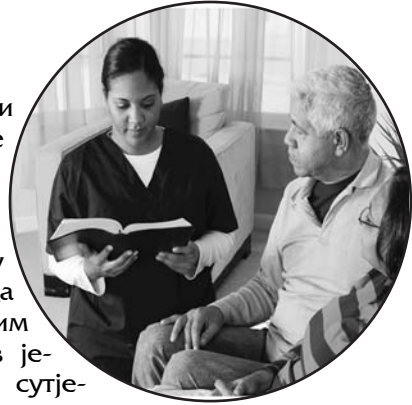
ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто су хришћани јеврејског порекла инсистирали да се и хришћани незнабожачког порекла обрезују?
2. Како је Бог водио сабор водећих људи у Јерусалиму да исправно поступе у овом проблему?
3. Чак и ако нисмо у стању да се лично одазовемо "Македонском позиву", у чему можемо да се угледамо на Лидију?
4. Чиме је био припремљен пут за обраћење тамничара у Филиби и његове породице?
5. Који Павлов став је и нама неопходан да бисмо се припремили за позни дажд?

Прилог прве субоје у месецу За мисионарске школе

Извор мудрости која води спасењу је сам Бог, и то завештање свету се преноси преко Његове Заједнице. Заједница се састоји од смерних и поучљивих верника, спремних да служе и да обављају ову мисију учећи се од Христа да истину која спасава преносе својим ближњима. "Да незнабошци кроз јеванђеље постану сунаследници и сутјелесници и заједничари у обећању његовом у Христу Исусу, којему постадох слуга по дару благодати Божије, која ми је дана по чињењу силе његове. Мени најмањему од свију светијех даде се ова благодат да објавим међу незнабошцима неисказано богатство Христово, и да откријем свима што је служба тајне од постања свијета сакривене у Богу, који је саздао све кроз Исуса Христа" (Ефесц. 3,6–9).

Да би се оспособили за овај задатак, припадници Божјег народа треба да "слушају као ученици" (Ис. 50,4) да оно што су чули и научили примењују у свом личном животу, тада ће бити у стању да оно што су чули "пред многим сведошима" на најуверљивији начин "предају вјерним људима, који ће бити кадри и друге научити" (II Тим. 2,2).

Мало је оних који имају урођену способност да друге поучавају истини. Већини од нас потребно је да то знање сакупљамо проучавањем и интензивним учењем; и Заједница је одговорна да своје чланове поучава како се та мисија правилно обавља.

"Право васпитање је припрема за мисионство. Свако Божје дете је позвано да буде мисионар; сви смо ми позвани да служимо Богу и својим ближњима; и циљ свеколиког нашег васпитања је да се за ту службу оспособимо." – *Здравље и срећа*, 349.

Према томе школе су неопходне – постојеће се морају развијати и одржавати, а нове подизати. Сви верници широм света могу добровољно да доприносе овом значајном подухвату дајући великодушно своје прилоге за мисионарске школе. Господ нека вас све благослови.

*Генерална конференција
Одсек за образовно просветни рад*

Солун, Верија и Аџина

"Него како нас окуша Боџ да смо вјерни да љримимо јеванђеље, џако џоворимо, не као људима уџађајући него Боџу који куша срца наша." – I Сол. 2,4.

"Христови весници се морају наоружати будношћу и молитвом, и вером ићи напред непоколебљиво и храбро у име Христово, настављајући своје дело као што су то чинили апостоли. Они свету морају снажно објавити опомену учећи преступнике Божјег закона шта је грех, указујући им на Исуса Христа као велики и једини лек против тога." – Скице из Павловоџ живоџа, 86.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела аџосџола, 172-182.*

☐ Недеља

28. јул

1. ИСТИНА И ПОСЛЕДИЦЕ

а. Какве победе за Христа су задобијене Павловим првим доласком у Солун, други град Македоније? Дјела 17,1-4.

б. Чему треба да се научимо из поступака невернички настројених Јевреја који су стварали тешкоће верницима? Какву су оптужбу они износили против апостола? Дјела 17,5-8; I Петр. 4,12-16.

"Они који проповедају непопуларну истину и у нашим данима мораће да наилазе на противљење као и апостоли. Од велике већине такозваних хришћана они не могу очекивати повољнији пријем него и апостол Павле од своје јеврејске браће. Они ће се удружити са противничким елементима против њих; јер колико год се они међусобно разликовали у мишљењу и верским назорима, своје снаге они уједињују у бацању под ноге четврту заповест из Божјег закона.

"Они који сами не прихватају истину најревносније се залажу да је ни други не приме; и они су веома истрајни у фабриковању лажи и подстицању најнижих страсти народа да би истину Божју учинили неделотворном." – Скице из Павловоџ живоџа, 86.

2. ПЛЕМЕНИТОСТ ВЕРИЈАНАЦА

- а. Упркос лажним оптужбама против њега, како Павле описује стварни начин свог проповедања јеванђеља у Солуну? I Сол. 2,1-8. Зашто је Павле свој рад и време проведено у том граду сматрао успешним? I Сол. 1,5-10.**

"Павле је био прави адвентиста; он је значај другог Христовог доласка излагао тако снажно и упечатљиво, и то је на ум Солуњана оставило тако дубок утисак да се то никада није могло избрисати." – *Ibid.*, 83.

- б. Какво запажање јеванђелиста записује о побожним Јеврејима у Верији, граду у који су браћа послала Павла и Силу у току ноћи? Дјела 17,10-12. Каква инспирација став Веријанаца треба да буде за нас данас?**

"Ум Веријанаца није био скучен и ограничен предрасудама; они су били спремни да прихвате истине које су апостоли проповедали али и да то претражују по Писму. Када би се верници наших дана угледали на пример ових племенитих Веријанаца у свакодневном претраживању Светих списа, и упоређивању порука које им се износе са оним што је записано, хиљаде њих би било одано закону Божјем тамо где данас има један." – *Ibid.*, 88.

"Слично племенитим Веријанцима, ми пажљиво и уз молитву треба да претражујемо Свете списе, да бисмо се упознали са оним што говори Господ. Ми треба да истражујемо, не оно што проповедник, црква или неки наш лични пријатељ могу да кажу, него шта говори Господ." – *Знаци времена, 26. новембар, 1885.*

- с. Чувши да су многи од Јевреја у Верији дубоко импресионирани истином, шта су невернички настројени Јевреји из Солуна предузели тамо? Дјела 17,13.**

"Невернички настројени Јевреји из Солуна, пуни зависти и мржње против апостола, нису се задовољили само с тим што су их протерали са њиховог рада у Солуну, него су пошли за њима и у Верију подстичући узбуђење и страсти нижих слојева да их злостављају. Учители истине су поново били протерани са свог радног поља. Прогонства су их стално пратила од града до града." – *Скице из Павловог живота, 88.*

3. У РЕГИОНУ АХАЈЕ

а. Шта су верници, због сталних прогонстава у Солуну, одлучили да учине са Павлом? Дјела 17,14.15.

"Овај верни апостол је и поред свих противљења, сукоба и прогона непоколебљиво настављао да остварује намеру Божју, како му је била откривена у визији у Јерусалиму: 'И рече ми: Иди, јер ћу те ја послати далеко међу незнабошце' (Дјела 22,21)." – *Ibid.*, 88.89.

б. Каква су осећања обузела Павлов дух док је у Атини чекао долазак Силе и Тимотија? Дјела 17,16.

"Атина је била метропола многобоштва. Ту се Павле није суочавао са популацијом лаковерних незналица, као у Листри; већ је долазио у сукоб са људима чувеним по својој интелигенцији и образовању...

"Док је посматрао лепоту и величанственост окружења и видео да је град преплављен идолима, дух му је био узбуђен ревновањем за Бога, који је очевидно био обешчашћен на све стране.

"Срце му је било гануто дубоким сажаљењем према становницима те велике метрополе који су, и поред своје интелектуалне величине, били потпуно одани идолопоклонству...

"Док је посматрао величанственост града са његовим скупоченим изумима, схватио је како заводнички све то делује на ум љубитеља уметности и науке. Његов ум био је дубоко импресиониран значајем дела које се налазило пред њим у Атини. Осећао се веома потиштеним због своје усамљености у том огромном граду где нико није одавао славу Богу; и чежњиво је очекивао долазак и помоћ својих сарадника. Што се тиче људског дружења и братског саосећања, осећао се потпуно усамљен. То своје осећање он у посланици Солуњанима описује следећим речима: "Не могавши више издржати, нађосмо за добро да у Атини останем усамљен" (I Сол. 3,1).

"Павлов задатак био је да вести о спасењу носи људима који нису имали праву представу о Богу и Његовим плановима. Циљ његових путовања није био разгледање знаменитости ни задовољавање нездравих жеља за нечим што је ново и необично. Потиштеност његовог ума била је проузрокована привидно несавладивим препрекама које су га спречавале да допре до ума Атињана." – *Ibid.*, 89.90.

с. Какав изазов је за Павла представљао сусрет са високо образованим грчким филозофима? I Кор. 1,22.

4. ЛОГИКА И РАСУЋИВАЊЕ ЗДРАВОГ РАЗУМА

а. Зашто је Павле за Атињане представљао извор радозналости? Дјела 17,17-21.

"Религија Атињана, којом су се они толико хвалили била је безвредна, јер је била лишена знања о правом Богу. Великим делом састојала се од вештачког богоштовља и била круг расипничких забава и светковина. Ту није било врлине праве побожности. Права религија даје људима снагу да победе сами себе, док религији само интелекта и укуса недостају особине битне да своје поклонице уздигне изнад зла које се налази у њима самима и да их повеже са Богом...

"Неки од оних који су били веома поносни на своју интелектуалну културу упустили су се у разговор са Павлом. То је убрзо привукло масу радозналих слушаца. Неки су били спремни да апостола и веру коју он проповеда исмејавају као нешто што у друштвеном и интелектуалном погледу далеко заостаје иза њих...

"Стоички и епикурејски филозофи упуштали су се у отворену препирку с њим; али су и они и сви остали који су долазили у контакт с њим, убрзо увидели да он располаже знањем далеко узвишенијим од њиховог." – *Ibid.*, 91.92.

б. Како се Павле у свом закључивању позивао на расуђивање здравог разума? Дјела 17,22-31.

"Надахнуће нам овде даје летимичан поглед на живот Атињана, који су поред све своје учености, мудровања и вештина, ипак толико утонули у пороке, да можемо видети како је Бог преко свог слуге укорио идолопоклонство, охолост и грехе људског самозадовољства. Павлове речи представљају споменик правилног коришћења указане прилике, и Заједници пружају драгоцену знање. У позицији у којој се нашао лако је могао да каже нешто чиме би раздражио своје охоло слушаоце и изложио се опасности и тешкоћама. Да је у свом говору директно напао њихове лажне богове и великане који су се налазили око њега изложио би се опасности да доживи Сократову судбину. Али он је њихове мисли пажљиво одвратио од њихових незнабожачких богова, откривајући им правога Бога коме су они покушавали да служе али им је Он био непознат, као што су сами признали једним јавним натписом." – *Ibid.*, 97.

с. Какав је био одзив готово свих слушаца, и шта је Павле учинио? Дјела 17,32,33. Која се два имена помињу као изузетак од осталих? Дјела 17,34.

5. ИЗБЕГАВАТИ ИНТЕЛЕКТУАЛНУ СУЈЕТУ

- a. Зашто Атињани нису могли да разумеју Павла? I Кор. 2,12-14. Које начело у том погледу сам Исус разјашњава? Јован 7,17.
- b. Ма колико филозофија коју су древни Грци толико ценили још и данас прожима друштвене и образовне системе, шта увек морамо имати на уму? I Кор. 3,18-20; 8,1; Јер. 9,23.24.

"Хришћанско знање носи сопствено обележје немерљиве супериорности у свему што се тиче припреме за будући, бесмртни живот. По томе се истраживач Библије и верник, који је прихватио драгоцену благо истине суштински разликује од скептика и оних који верују у паганску филозофију.

"Држите се правила: 'Писано је'. Избаците из својих мисли опасно разметљиве теорије које, ако се прихвате, потпуно заробљавају ум, тако да човек не постаје ново биће у Христу. Ум се мора будно чувати и стално уздржавати, хранећи се само оним што јача верска искуства." – *RH, 10. новембар, 1904.*

"Не проучавајте филозофију која се заснива на људским претпоставкама, већ етику Онога који је извор истине. Свака друга литература је од мале вредности кад се упореди са овом.

"Ум који је непрепорођен и земаљски настројен не налази никакво задовољство у размишљању о Речи Божјој; али за ум обновљен Светим Духом, божанска лепота и небеска светлост блистају са сваке странице Светих списа. Оно што је за земаљски ум суморна пустиња, за духовни ум је земља живих извора." – *Знаци времена, 10. октобар, 1906.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какав исход, на жалост, често морају очекивати сви који објављују непопуларну истину?
2. Како ми данас треба да се угледамо на пример племенитих Веријанаца?
3. На који начин се идеологије древних Атињана понављају и у нашим данима?
4. Објасни зашто је Павле био тако опрезан када се обраћао идолопоклонички настројеним Атињанима.
5. У чему се налази наша безбедност у данашњој ери кад паганство поново буја?

Коринѿ

"Јер од многе жалости и с болом срца написах вам са многим сузама, не да се ожалостише нешто да познаше преобилну љубав коју имам према вама." – II Кор. 2,4.

"Нико од људи није био усрднији, енергичнији и самопожртвованији Христов ученик него што је био апостол Павле... Он је горео жељом да људима који пропадају пренесе знање о истини и Спаситељевој љубави." – Скице из Павловог животоа, 100.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела апостола, 183-191.222-229.*

□ Недеља

4. август

1. МИСИОНАРСКИ ИЗРАЂИВАЧ ШАТОРА

а. Какав благослов је Господ припремио за Павла када је стигао у Коринт? Дјела, 18,1-3. Шта треба да знамо о ситуацији у којој се Павле налазио?

"Свом позиву у делу Божјем (Павле) је био посвећен свим срцем и свом душом; али се прехрањивао и својим скромним занатом да не би оптерећивао цркве које су биле притиснуте сиромаштвом. Иако је основао многе цркве, није хтео да од њих прима средства за своје издржавање, страхујући да би нагађање: да Јеванђеље проповеда из користољубља, могло осујетити његову корисност и успех као Христовог проповедника желео је да непријатељима ускрати сваки повод да га погрешно приказују и тиме неутралишу снагу његове по-руке.

"Као радник у Јеванђељу, Павле је могао полагати право на средства за живот, а не да се сам издржава; али он се тог права добровољно одрекао. Иако слабог здравља, радио је по цео дан у делу Христовом, а онда се мучно напрезао до неко доба ноћи, а често и по сву ноћ да би снабдео и себе и друге најнужнијим животним потребама. Апостол је такође желео да пружи пример хришћанског служења, уздижући достојанство марљивог рада. Тако, док је у исто време и радио својим рукама и проповедао јеванђеље, приказивао је најузвишеније обележје хришћанства." – *Ibid.*, 101.

2. ШИРЕЊЕ ДЕЛА

- a. Кога је Павле, док се налазио у Коринту, уверавао по зборницама сваке суботе? Дјела 18,4.5. Какву одлуку је ту донео, и како га је Господ охрабрио у тим тешким тренуцима? Дјела 18,6-11.
- b. Опишите следеће тешкоће с којима се Павле суочавао, и како је Бог благословио његове напоре. Дјела 18,12-23.
- c. Чему се можемо научити из узајамне љубави и међусобног поштовања Павла, Акиле и Прискиле - и на који начин су сви троје били Богом оспособљени да послуже на славу Њему? Дјела 18,24-28; I Кор. 3,22.23; 4,6.

"Акила и Прискила су, слушајући Аполова излагања, запазили да је његово учење било непотпуно. Он није у потпуности познавао Христову мисију, Његово васкрсење, вазнесење и рад Светог Духа који је као Утешитељ био послан да остане са Његовим народом после Христовог одласка. Зато су они били послани да овог образованог говорника поуче; и Аполо је као такав радо и са изненађујућом захвалношћу пристао да га они поучавају. Захваљујући њиховом учењу он је стекао јасније разумевање Светих списа и постао један од најспособнијих поборника хришћанске цркве. Тако је један високо образовани и сјајни говорник савршеније упознао пут Господњи захваљујући поукама примљеним преко једног хришћанина и хришћанке чије је скромно занимање било израђивање шатора." – *Ibid.*, 119.

"Акила и Прискила нису били позвани да све своје време посвете проповедању Јеванђеља, а ипак је Бог употребио те смерне раднике да Аполу који је касније постао чувени поборник хришћанства потпуније прикажу пут истине. Господ употребљава разноврсно оруђе за остварење својих намера. Док су неки нарочито обдарени људи изабрани да све своје снаге посвете делу ширења и проповедања Јеванђеља, многи други, који никад нису били рукоположени од стране људи, позвани су да одиграју значајну улогу у спасавању душа." – *Дела апостолова*, 263.

"Пред радницима на Јеванђељу који сами себе издржавају, отвара се широко поље рада. Многи могу стећи драгоцену искуство у служби Јеванђеља, иако изванредан део времена проводе у неком физичком раду, и тако постати добри радници у значајној служби на оним пољима где се за тим осећа потреба." – *Ibid.*, 264.

3. НЕ ГУБИТИ ИЗ ВИДА ГЛАВНИ ЦИЉ

а. Чим је талентовани Аполо почео верно да обавља свој рад као апостол у Коринту, шта се појавило међу верницима у том граду? I Кор. 1,10-13.

.....

.....

б. Које тачке је Павле био приморан да разјасни Коринћанима у погледу бескорисности људске учености и ограниченог знања? I Кор. 1,17-31.

.....

с. Иако је Павле лако могао да својој браћи у Коринту говори на такав начин да их одушеви својом ученошћу, како је његов ограничени успех у Атини утицао на њега да примени другачији метод рада? I Кор. 2,1-5.

.....

"Проповедајући јеванђеље у Коринту апостол је заузео став различит од онога који је обележио његов рад у Атини. Кад је био у Атини трудио се да свој начин рада прилагоди карактеру слушалаца. Одговарао је на логику логиком, на науку науком, на филозофију филозофијом. Кад је размишљао о времену које је тамо провео и схватио да је његов рад у Атини донео мало плода, одлучио је да промени план рада у Коринту, настојећи да привуче пажњу равнодушних и безбрижних. Наумио је да избегава подробно развијање аргумената и дискусије и да међу Коринћанима не зна ништа друго 'осим Исуса Христа, и то распетога'. Његово проповедање овде 'не бијаше у надговорљивим ријечима људске премудрости, него у доказивању Духа и силе' (I Кор. 2,2.4)." – *Дела айосцола, 184.*

"Павле је био веома речит говорник. Пре свог обраћења, често се трудио да својим изузетним говорничким даром остави снажан утисак на слушаоце. Али сад је све то напустио. Уместо да се упушта у песничке описе и маштања, што може веома пријати чулима и потхрањивати машту, али се и не дотиче свакодневног животног искуства, Павле се трудио да једноставним речима утисне у срца истину од животног значаја. Фантастично излагање истине може изазвати усхићеност, али тако изложена истина скоро никад не пружа храну неопходну да се верници ојачају за вођење животне борбе." – *Ibid., 189.*

4. НЕ ПРИСТАЈАТИ НА РИВАЛСКО НАДМЕТАЊЕ

- а. Које принципе су Коринћани морали да науче у погледу Божјих апостола - и како и ми то можемо применити у нашој средини данас? I Кор. 3,1-10. Како је мудро био решен овај проблем? I Кор. 16,12.**

"Нема јачег доказа да библијска истина није посветила припаднике Заједнице у неком месту, него што је њихова слепа везаност за неког омиљеног проповедника и њихово непристајање да прихвате напорне неког другог учитеља, који би могао да буде за њих веома користан. Помоћ припадницима своје Заједнице Господ шаље каква им је потребна, а не како они изаберу; јер кратковиди смртници често не увиђају шта је најбоље за њих. Ретко кад један проповедник има све квалификације неопходне за усавршавање Заједнице у свему што хришћанство захтева; зато Бог после њега шаље друге, јер сваки поседује неке особине и квалификације које претходни нису имали.

"Чланови Заједнице треба да прихвате те Христове слуге као што би прихватили Њега самог. Они радо треба да прихвате све благодати из упутстава и поука које проповедници могу да им пруже из Речи Божје. Али од проповедника не треба стварати идоле, нити их треба сматрати некаквим верским љубимцима или миљеницима у одређеној средини; истине које они износе треба прихватити и ценити у кротости и понизности.

"У данима апостола било је и таквих који су тврдили да верују у Христа, али нису указивали дужно поштовање Његовим представницима. Тврдили су да им није потребан никакав људски учитељ, јер су наводно научени директно од Христа, без икакве помоћи јеванђељских проповедника. Били су независног духа и неспремни да се потчине гласу Заједнице. Други су тражили право да им Павле буде вођа, правећи поређење између њега и Петра, коме нису били нимало наклоњени. Трећи су тврдили да је Аполо као убедљив говорник далеко бољи од Павла у обраћању људима. Четврти су тврдили да легитимно право на вођство има само Петар јер је он био најприснији са Христом за време Његовог живота на земљи, док је Павле тада био прогонитељ верника. Тако је постојала опасност да тај дух партијашења уништи хришћанску цркву.

"Аполо је са Павлом био у савршеној хармонији; али је касније био разочаран и ожалошћен због неслоге настале у Заједници. Он није користио могућност првенства које му је указивано нити је било чиме подстицао такво расположење, већ је пожурио да напусти подручје сукоба. Кад му је Павле касније препоручио да посети Коринт, он је то одбио и није поново радио тамо све док се духовно стање у Заједници није побољшало." – *Ibid.*, 127.128.

5. ПОДИЗАЊЕ КРИТЕРИЈУМА

- a. Какве је апеле Павле упућивао савести Коринћана који су, на жалост, по природи нагињали чулности? I Кор. 3,16.17; 6,13-20; 9,25-27.
- b. Шта често доживљавају они који се најусрдније залажу за реформе и поправљање других? II Кор. 11,29.30; 12,15. Када је осетио да Коринћанима у њиховој борби његова лична посета не би била од велике користи, шта је Павле учинио? II Кор. 2,4; 8,16.17.

"Кад је послао Тита у Коринт да учврсти тамошње вернике, Павле га је поучио да цркву изграђује у благодати дарежљивости, а у посланици коју је лично упутио верницима додао је и свој апел... Несебична дарежљивост изазивала је ланчане изливе радости у првој цркви, јер су верници знали да њихов труд доприноси да се порука Јеванђеља упути онима који се још налазе у тами. Њихово доброчинство је показивало да нису узалуд примили благодат Божју. Шта је могло довести до такве дарежљивости ако не посвећујући утицај Светог Духа? У очима и верника и неверника то је заиста било чудо Божје милости.

"Духовни напредак је присно везан за хришћанску племенитост и великодушност. Христови следбеници треба да се радују што својим животом могу откривати доброчинство свог Искупитеља." – *Дела апостола, 255.*

- c. Каква је упутства у погледу ширења Јеванђеља у новим областима и одржавању његове чистоте, Павле написао Титу? Титу 1,5-9.15.16; 2,1.11-15; 3,9-11.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какву инспирацију Павлов пример представља за све који својим рукама зарађују средства за своје издржавање?
2. Објасни како је рад скромног брачног пара, Акиле и Прискиле, могао да донесе тако далекосежан плод?
3. Шта можемо научити из Павловог настојања у тежњи да придобије интелектуалце у Коринту?
4. Чиме се може упропастити делотворност различитих дарова у Заједници?
5. Зашто је тако битно уздизати библијске критеријуме понашања у Заједници?

Галаџија и Ефес

"И не ѿрисиџајше на безродна дјела џама, неџо још карајше. Јер је срамно и џовориџи шџа они џајно чине. А све за шџо се кара, видјело објављује; јер све шџо се објављује, видјело је." – Ефесу. 5,11-13.

"Добро и зло никада нису и не могу бити у хармонији. Између светлости и таме не може бити никаквог компромиса. Истина је откривена светлост; заблуда је духовна тама." – У ѿросџрансиџвима неба, 260.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела аџосџола, 210-221.283-287.*

□ Недеља

11. авџусџ

1. ИЗБОР ТРЕНУТКА У БОЖЈЕМ ПРОВИЂЕЊУ

а. Која област (релативно мало спомињана у књизи Дјела апостолска) је такође била циљ Павловог мисионарског путовања? Дјела 16,6; 18,23.

б. У коју намеравану област Павлу није било допуштено да иде? Дјела 16,7. Шта показује да је ту било евентуалних успеха - и какву поуку то садржи за нас? I Петр. 1,1,2.

"Прави радници живе и раде вером. Посматрајући како – док се између сила добра и зла води тешка борба – дело споро напредује, они постају веома потиштени. Али ако не подлегну осећању обесхрабрености видеће како се разилазе тамни облаци и како се испуњава обећање о ослобођењу. Кроз маглу неизвесности којом их сотона обавија, они ће видети блиставе зраке Сунца правде.

"Радите у вери, а резултате препустите Богу. Молите се и верујте, а тајна Његовог провиђења донеће одговор у своје време. Понекад ће вам се можда чинити да је успех немогућ. Али ипак радите и верујте, унесите у своје напоре веру, наду и храброст. Кад учините што је у вашој моћи, чекајте на Господа позивајући се на Његова обећања, и Он неће погазити своју реч. Чекајте, не у мрзовољи и забринутости, већ у неустрашивој вери и непоколебљивом поуздању." – VII Све-дочансиџво, 215.

2. ПОСТУПАЊЕ СА РАЗЛИЧИТИМ ДУХОВИМА

а. Како оштрим речима је Павле напао извориште духовно судбоносне кризе међу Галатским верницима? Гал. 1,6-9; 3,1-3; 4,9. Зашто је Павле овде поступио другачије него са Коринћанима?

"Коринћани су били савладани искушењима и обманути лувкавством довитљивих учитеља који су под плаштом истине износили заблуде. Они су били збуњени и сметени. Да би их научили разликовати лажно учење од правог, њихови учитељи су морали бити веома опрезни и стрпљиви. Оштрина или неразборитост журбе уништиле би њихов утицај на оне којима су настојали да послуже на благослов.

"У Галатским црквама је вера Јеванђеља била отворено потиснута демаскираном заблудом. Због старих церемонија јудаизма људи су се практично одрицали Христа, који је истински темељ праве вере. Апостол је видео да се морају предузети најодлучније мере да би се те цркве спасле од опасних утицаја који су им претили. Упућивао им је најоштрије опомене да би их уразумио и осведочио о њиховом правом стању." – *Скице из Павловог живота, 189.190.*

б. У жељи да сведочимо другима и да их придобијемо за Христа, какво разликовање увек морамо имати на уму? Јуда 21-23.

"Способност разликовања онога што је право и онога што је погрешно можемо добити једино личним ослањањем на Бога. При сваком кораку подучавања лични елеменат је битан. Као учитељ Христос је људе подучавао појединачно. Управо је личним контактом и дружењем обучио Дванаесторицу. Управо је у четири ока, често пред само једним слушаоцем, давао своје најдрагоценије савете. Поштованом рабину приликом ноћног разговора на Маслинској гори, презреној жени на Сихарском студенцу, отворио је своје најбогатије ризнице зато што је код тих слушалаца открио пријемливо срце, отворен ум и осетљив дух. Чак ни мноштво које се тако често тискало за Његовим стопама није за Христа било неразлучива маса људских бића. Он је говорио директно сваком уму и обраћао се сваком срцу. Посматрао је лица својих слушалаца, запажао озареност на лицу, брзе и одобравајуће погледе који су му говорили да је истина продрла у душу; и у Његовом срцу би као одговор зазвучала струна саосећајне радости.

"Христос је уочавао способности сваког људског бића." – *Васиљшање, 231.232.*

3. ЦЕРЕМОНИЈЕ ИЛИ ПРОМЕНА У СРЦУ?

а. Шта сви морају схватити да би могли бити спасени? Гал. 3,7-9.27-29.

"У галатским црквама је отворена и неприкривена заблуда претила да потпуно потисне поруку Јеванђеља. Христос – прави темељ вере – био је практично одбачен ради застарелих церемонија јудаизма...

"Апостол је захтевао од галатских верника да напусте лажне учитеље који су их били завели, и да се врате вери коју прате неоспорни докази божанског одобравања. Људи који су настојали да их одврате од вере у Јеванђеље били су лицемери, несвети у срцу и искварени у животу. Њихову веру је сачињавао низ церемонија и они су сматрали да ће тим формалностима заслужити Божје одобравање. Њих није привлачило Јеванђеље које захтева покорвање налогу: 'Ако се ко наново не роди, не може видјети царства Божјега' (Јован 3,3). Сматрали су да вера која се заснива на таквој науци захтева сувише велику жртву и стога су се чврсто држали својих заблуда, обмањујући и себе и друге." – *Дела айосћола*, 285.

"Необновљеној природи одговара и данас исто тако као и у време тих јеврејских учитеља да светост срца и живота замени спољашњом формом вере. И сад као и онда постоје лажне духовне вође чије учење многи жељно слушају. Сотона улаже добро срачунате напоре да наду на спасење условљену вером у Христа и покорвање закону Божјем потпуно истисне из људског срца. Архимањивач је у свим вековима своја кушања прилагођавао предрасудама и склоностима оних које жели да заведе. У апостолско доба је наводио Јевреје да уздижу церемонијални закон, а одбаци Христа; а данас подстиче такозване хришћане да под изговором да уздижу Христа, презиру морални Закон учећи да се Његове одредбе могу некажњено преступати. Дужност је сваког слуге Божјег да се најодлучније супротстави таквом изопачавању вере и да речју истине неустрашиво разобличава такве заблуде." – *Ibid.*, 286.

б. Док се многи хватају за држање церемонијалних празника, шта ми треба да имамо на уму? Гал. 5,1.2.16-26.

"Христос је, остављајући својим ученицима обред прања ногу, желео да за њих учини управо оно што је за њих било веома неопходно – да би их том службом ослободио од ритуала и церемонија које су они до тада сматрали битним, а које је прихватање јеванђеља учинило неважећим. Настављати те (старе јеврејске) ритуале било би права увреда за Јехову." – *RH*, 14. јун, 1898.

4. РАД У ЕФЕСУ**а. Зашто је било неопходно да Павле поново крсти неке од ученика у Ефесу? Дјела 19,1-7. Зашто је то било оправдано?**

"Кад су (дванаест верника јеврејског порекла из Коринта) били крштени Јовановим крштењем, они су задржали озбиљне заблуде. Међутим, кад су добили јаснију светлост, радо су прихватили Христа као свог Искупитеља; и са тим напредовањем у сазнању настала је промена и у њиховим обавезама. Прихватање чистије вере условило је одговарајућу промену у њиховом животу и карактеру. У знак те промене, и као признање њихове вере у Христа, они су поново крштени у име Исусово.

"Многи од искрених Христових следбеника доживљавају слично искуство. Јасније схватање Божје воље доводи човека у нови однос и сродство са Њим. Откривају се нове дужности. Многи који су пре тога изгледали безазлени и чак достојни похвале, сада увиђају да су грешници." – *Скице из Павловог живоћа, 132.*

б. Опиши Павлов задатак у Ефесу. Дјела 19,8-10.

"Дух Божји је радио са Павлом и кроз њега у његовом залагању за своје сународнике. Довољно доказа је било изнесено да би се осведочили сви они који су искрено желели да сазнају истину. Али многи су, дозволивши себи да остану робови предрасуда и неверовања, одбили да попусте и пред најверљивијим доказима. Страхујући да би вера искрених верника могла бити угрожена сталним дружењем са тим противницима истине, Павле је одвојио ученике као посебно тело, и сам наставио свој јавни рад...

"Павле је видео да се пред њим отварају врата за 'велики и успешан рад' и ако 'противника има много'. Ефес је био не само најраскошнији, него и један од најизопаченијих градова Азије. Сујеверје и чулна задовољства држали су у својој власти његово многобројно становништво. Под сенком његових идолопоклоничких храмова налазили су уточиште злочинци сваке врсте и цветали најодвратнији пороци.

"Град је био опште познат по обожавању богиње Дијане и по бављењу чаробњаштвом и враџбинама. Ту је био велики храм богиње Дијане, који је од давнина био сматран једним од светских чуда. Својим огромним размерама и ненадмашивим сјајем представљао је понос не само града, него и целе нације. Цареви и владари света обогаћавали су га својим донацијама... Идол који је чуван у том велелепном здању био је један необичан, необрађен лик, за који се у предању тврдило да је пао са неба." – *Ibid., 134.*

5. ИЗАЗОВИ У ЕФЕСУ

- a. Видевши да Павлово учење наноси штету његовом подухвату као произвођачу малих "Дијаниних" статуа, шта је златар Димитрије предузео? Дјела 19,23-27. Како је народ реаговао на ту оптужбу? Дјела 19,28.29.
- b. Иако је Павле био спреман да се изложи огромној опасности, покушавајући да искористи још једну шансу за ширење јеванђеља, на шта су га натерала његова браћа? Дјела 19,30-32. Какву је улогу одиграо Александар ковач - и зашто се његов напор да се успротиви апостоловом раду показао безуспешним? Дјела 19,33-41; II Тим. 4,14.
- c. Како Павле у сажетом облику описује свој рад у Ефесу? Дјела 20,17-21.25-27.33-35. Шта можемо научити из предвиђања његових завршних речи - и какав је исход уследио? Дјела 20,22-24.28-32.36-38.

"Својом оданошћу истини, Павле је изазвао жестоку мржњу многих; али је за вернике био инспирација најдубље и најтоплије наклоности и љубави. Ожалошћени ученици дубоко забринуте за будућност и његову и своју, отпратили су га на лађу. Апостолу су незадрживо навирале сузе док се растајао са овом браћом, и кад се већ укрцао у лађу са обале се чуло гласно оплакивање оних који су дошли да га испрате. Тешка срца и дубоко забринуте старешине се вратише својим дужностима, знајући да више не могу очекивати помоћ од онога који је осећао тако дубоко интересовање за њих и тако ревностно се залагао за цркву која је била поверена његовој бризи." – Скице из Павловог живописа, 202.203.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта увек треба да имамо на уму о избору тренутка у Божјем провиђењу?
2. Објасни природу разликовања између Коринћана и Галатских верника.
3. Зашто су људи били тако склони церемонијализму и јудаизму?
4. У ком смислу су Ефежани били слични данашњем друштву?
5. Чему се ми можемо научити из начина на који је Павле решавао тешкоће са којима се суочавао?

Окружен ојасношћима

"Јер наш рај није с крвљу и с шијелом, негџ с њоџлаварима и власћима, и с ујравителјима њаме овоџа свијетја, с духовима њакошћии исјод неба." – Ефесц. 6,12.

"У извршавању својих дужности и задобијању победе ми треба да будемо као војници, и не смемо бити необавештени у погледу сотониног лукавства. Молимо се и будно стражимо да нас сотона не би завео да заборавимо на неопходност молитве." – Данас са Боџом, 27.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела ајосћола, 288-302.*

□ Недеља

18. авџусћ

1. ЗАПАЖАЊЕ НАТПРИРОДНИХ ЗБИВАЊА

а. Објасни Павлове неуобичајене здравствено мисионарске поступке који подсећају на нека од Христових чуда. Дјела 19,11.12; Мат. 14,35.36; Лука 8,43-48.

"Апостоли нису увек били у стању да чине чуда. Ту нарочиту силу Господ је давао својим слугама кад је то било неопходно ради напретка Његовог дела и части Његовог имена... У таквим приликама делови апостолове одеће представљали су лековита средства за све који су узверовали, 'и они се исцељиваху од болести, и зли духови излажаху из њих' (Дјела 11,12). Ипак та чуда нису давала никакво охрабрење за слепо сујеверје. Кад је Исус осетио додир болеснице која је тражила исцељење Он је рекао: 'Ја осјетих силу која изађе из мене' (Лука 8,46). Тако Свети списи кажу да је чудеса Павловим рукама учинио Господ, и да је уздизано и слављено име Господа Исуса, а не име Павлово.

"Манифестација натприродне силе која је пратила апостолов рад имала је за циљ да остави дубок утисак на оне који су се бавили врачарством и гордо се хвалили да одржавају везе са невидљивим бићима. Чуда која је Павле починио била су далеко убедљивија од свега што је у Ефесу икада виђено, и била су такве природе да их опсенари или чаробњаци нису могли имитирати својим врачбинама. Тако је Господ уздигао свога слугу да су га чак и сами идолопоклоници признавали немерљиво вишим од својих најпопуларнијих врачара." – Скице из Павловоџ живојја, 135.136.

2. ДРЕВНО И САВРЕМЕНО ВРАЧАРСТВО

- а. Како је част Христовог имена одбрањена од срамног отпадничтва неких Јевреја који су се спустили на ниво враџбина? Дјела 19,13-16. Какав утисак је ово оставило на многе који су сазнали за овај догађај? Дјела 19,17,18.**
- б. Шта су учинили многи новообраћени верници који су се некада бавили чаролијама? Дјела 19,19,20. Зашто? Мат. 5,29,30; Ефесц. 6,12.**

"Када Христова милост изврши преображај у срцу, душу покајника обузима оправдано негодовање и згражавање над гресима због којих је тако дуго занемаривао велико спасење које му је Бог омогућио... Он се, као Ефезјани у своје време, јавно одриче враџбина и пресеца последње нити којима је био везан за сотону. Он напушта редове кнеза таме и прилази под крвљу попрскану заставу Кнеза Емануила. Он спаљује врачарске књиге." – *Ујуйсїџа за младе, 16. септембар, 1893.*

- с. Шта морамо схватити о многим штампаним, видео, DVD и интернет садржајима? Проп. 12,12,13; I Тим. 6,20,21.**

"Одбаците измишљене приче, које су производ нечије маште и остављају ум отворен за сотонину опчињавајућу моћ; јер читање такве литературе ствара неприродан апетит за измишљене сторије које уму читалаца не дају никакву моралну снагу. Измишљене приче остављају ум и срце читалаца тако лишене Божје милости као што су брегови Гелвује били лишени росе и кише. Нека свако ко жели да се с правом назове и буде дете Божје, спали те врачарске књиге..."

"Књиге невернички настројених писаца не треба да нађу места у библиотекама оних који желе да служе Богу. Они ће боље учинити ако их искористе као материјал за потпалу својих пећи и штедњака, него као храну за свој ум. Такве књиге су се показале као узрок пропасти многих душа. Они који проучавају такве књиге, писане под надахнућем сотоне, остају збуњени у погледу онога што је истинито. Поред сваког ко отвара такву књигу стоји сотона и подстиче навику на читање такве литературе очаравајући душу до те мере да је раскинути са таквом залуђеношћу готово немогуће." – *Ibid., 23. новембар, 1893.*

"Сви који ризикују упуштање у развратност или неверничка задовољства тражећи друштво наклоњених чулности, скептицизму или бесрамности, било личним разговорима или посредством јавних медија, штампе и осталог, сплеткаре са врачарством." – *Скице из Павловог живоїша, 140.*

3. НОВО ДОБА, ОКУЛТИЗАМ, СПИРИТИЗАМ

а. Како је врачарство озбиљна одвратност у Божјим очима? III Мојс. 20,6.27; V Мојс. 18,9-12. Наведи неке од начина на које се те древне гнусобе практикују и данас под разним именима.

"Један представник великог обмањивача рећи ће и учинити свашта да би остварио циљ свога господара. Он ће ретко кад признати да је спиритиста, чаробњак или да лечи помоћу такозваног 'животињског магнетизма'. Правећи се да зна много, он стиче поверење несмотрених. Приказује се као да чита историју живота и познаје све тешкоће и патње оних који му се обраћају за помоћ. Прерушавајући се у анђела светлости, док му је у срцу гробни мрак, он нарочито испољава велико интересовање за жене које чезну за његовим саветом. Ставља им до знања да су све њихове тешкоће последица несрећног брака. То заиста може да буде тако, али овакво сазнање неће поправити њихово стање. Говори им како је њима потребна љубав и саосећање. Правећи се да му је много стало до њиховог добра, он стиче мађијску моћ над својим жртвама, и зачарава их као што змија привлачи уздрхталу птицу. Убрзо оне потпуно падају под његову власт; и грех, губитак части и пропаст представљају ужасан исход свега тога. Наша једина безбедност је у томе да чувамо 'старе међе'." – *Хр. ум. 155.*

"Присталице спиритизма можда с презиром говоре о некадашњим врачарима, али се велики обмањивач победоносно смеје кад они упадају у његове лукаве замке у другом облику.

"Неки с ужасом одбацују помисао да се обрете спиритистичком медију, али их привлаче неки пријатнији облици спиритизма. Други су отишли на странпутицу због теорија Christian Science* и мистицизма теозофије и источњачких веровања.

"Поборници свих облика спиритизма тврде да имају моћ исцељења. Они ту моћ приписују електрицитету, магнетизму, такозваним 'симпатетичним лековима' и скривеним унутрашњим силама човечијег ума." – *Пророци и цареви, 141.*

"И у такозваном хришћанском свету, није мали број оних који се радије обраћају злим духовима него да се с поверењем ослоне на силу Бога живог. Бдијући над болесничком постељом свог детета, мајка запомаче: 'Ништа више не могу да учиним! Постоји ли игде лекар који има моћ да поврати здравље мом детету?' Чула је за чудотворно лечење неког видовњака или привлачног исцелитеља који лечи хипнозом, и она своје чедо поверава бризи такве особе, исто тако као кад би га стварно ставила у руке сотоне. У многим случајевима будућим животом детета завлада сила сотонина коју је готово немогуће скршити." – *V Сведочанство, 179.*

"Свака особа која у вери или пракси подржава неку познату заблуду, налази се под силом враџбине." – *Знаци вр., 18. мај, 1882.*

4. ПАВЛЕ ПОЛАЗИ ЗА ЈЕРУСАЛИМ

а. Иако је Павле био чврсто решен да одласком у Јерусалим отклони предрасуде Јевреја као својих сународника, на шта су га браћа озбиљно упозоравала? Дјела 21,3,4. Зашто је он ипак настављао намераваним путем? Дјела 21,5; II Кор. 5,7.

"Дух Свети је (неколицини ученика у Тиру) открио опасности које Павла очекују у Јерусалиму и они су покушали да га одврате од његове намере. Али исти Дух који га је упозоравао на невоље, окове и тамницу, још увек га је гонио напред, у добровољно ропство." – *Скице из Павловог живота, 203.*

б. Које је додатно откриће предочено Павлу у Тесарији, и зашто су се сви потчинили његовом ганутљивом одговору? Дјела 21,8-15. Какву перспективу Христос пружа онима који су спремни и на мучеништво? Лука 12,4,5.

"Апостол је био дубоко ганут преклињањем своје вољене браће. По људском расуђивању имао је довољно разлога да од свог плана одустане као од нечег што није разумно. Али он је осећао да је на тај пут покренут послушношћу вољи Божјој и није се дао одвратити саветима пријатеља па чак ни упозорењем пророка. С пута дужности није хтео да скрене ни на десно ни на лево. Морао је да следи Христа, ако затреба и у тамницу и у смрт. Сузе су му навирале на очи и заплакао се не због себе самога, него у саосећању са браћом којима је његова одлука донела тако велику жалост." – *Ibid., 205.*

с. Какав је био исход Павловог доласка у Јерусалим? Дјела 21,17,18.

"Том приликом су Павле и његови сапутници одговорнима за дело у Јерусалиму уредно предали прилоге које су верници незнабожачког порекла послали као помоћ сиромашнима међу њиховом браћом Јеврејима. Сакупљање тих прилога коштало је Павла и његове сараднике много времена, брижног планирања и заморног рада. Сума, која је далеко превазилазила очекивање старешина у Јерусалиму, представљала је плод многих жртава, па чак и строгог самоодрицања од стране верника незнабожачког порекла." – *Д. аџ., 297.*

"Павлу и његовим пратиоцима било је јасно да чак и међу онима пред којима сада стоје има људи који не знају да цене дух братске љубави који је био подстрек такве дарезљивости." – *Ibid., 297.*

5. ИЗЛАГАЊЕ ОПАСНОСТИ

- а. Објасни колико су, неочекивано створени план за Павла и људску логику којом су се руководили водећи људи у Јерусалиму, били непромишљени и непотребни. Дјела 21,19-25.**

"Браћа су се надала да ће Павле, ако послуша њихов савет, одлучно порећи лажне гласове који су се ширили о њему. Они су га уверавали да је одлука ранијег савета у вези са обраћеницима незнабожачког порекла и церемонијалног закона још увек на снази. Међутим, овакав савет није био у складу с поменутом одлуком. Ово упутство није било покренуто од Духа Божјег, већ је било плод кукавичлука." – *Дела апостола, 301.*

- б. Шта је Павле предузео у остваривању овог плана? Дјела 21,26. Зашто је он пристао да изврши овакав чин? I Кор. 9,22.23.**

"Павле је схватио да ће водећи људи у јерусалимској цркви, докле год толики од њих гаје предрасуде против њега, настављати и да ометају његов утицај. Сматрао је да би, уколико их неким разумним уступком придобије за истину, могао на тај начин отклонити велику препреку за успех Јеванђеља на другим местима. Међутим, Бог га није овластио да пристане на све што су они у овом случају тражили.

"Кад имамо на уму Павлову најусрднију жељу да живи у слози са својом браћом, његово саосећање према слабима у вери, поштовање према апостолима који су били у личном додиру с Христом, и према Јакову – брату Господњем – његов циљ је да свима буде све а да притом не жртвује начело, онда није толико чудно што је био присиљен да скрене с пута којим је до тада тако одлучно и непоколебљиво ишао." – *Дела апостола, 301.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Под каквим околностима је Бог чинио неуобичајена чуда?
2. Шта све спада у "врачарске књиге" које би без икаквог одлагања требало спалити?
3. Којим облицима спиритизма можемо постати плен ако нисмо довољно будни?
4. Зашто је Павле ишао у Јерусалим?
5. Чему треба ми да се научимо из Павловог закључка у Јерусалиму?

Ушамничен због истине

"Немој ми се радовајти, нејријаше лице моја; ако њадох, устаћу; ако сједим у мраку, Госјод ће ми биши видјело." – Мухеј 7,8.

"Када угледате блесак небеске истине, не окрећите се од ње. Не будите непослушни небеској визији. Живите према светлости коју имате, и ваш ће пут бити осветљен све већом и већом светлошћу. У светлости која блиста са Голготе, видећете сву одвратност греха, као и Божју спремност и моћ да вас спасе од греха." – Знаци времена, 27. мај, 1903.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела ајосјола, 302-311.*

□ Недеља

25. август

1. СТРАДАЛНИК КАО И ЊЕГОВ УЧИТЕЉ

а. Пошто је, као чувени поборник хришћанства у страним земљама, с поштовањем ушао у унутрашње предворје Јерусалимског храма, каквој опасности се Павле изложио? Дјела 21,27.28.

"Они који су Павла саветовали да предузме тај корак нису довољно размислили нити су уопште схватили каквој великој опасности ће га тиме изложити. У то празнично доба Јерусалим је био пун ходочасника из многих земаља. Док је, испуњавајући дужност коју му је Бог наменио, проповедао Јеванђеље незнабошцима, Павле је посетио многе од највећих градова света и тако постао добро познат хиљадама оних који су сад из страних земаља дошли у Јерусалим да присуствују свечаностима празника. Међу њима било је и таквих чија су срца била испуњена огорченом мржњом према Павлу, и његов улазак у храм за време празника значило је ризиковање живота." – *Дела ајосјола, 302.*

б. Какву су лажну оптужбу Јевреји подметали Павлу док су га насилнички извлачили из просторија храма? Дјела 21,29.

с. Препричај бурну ускомешаност и бесомучност које су уследиле. Дјела 21,30-36. На који догађај нас све ово подсећа? Марко 15,12-14.

2. СЛУЗИ БОЖЈЕМ ПОШТЕЉЕН ЖИВОТ

а. Шта је Павле (на грчком језику) затражио од Римског официра који га је чувао? Дјела 21,37. Како је погрешно Павле био приказан овом човеку - и зашто је он тако брзо удовољио његовом следећем захтеву? Дјела 21,38-40. Шта ми можемо научити из Павлове спремности да увек искористи прилику за сведочење? II Тим. 4,2.

"Не мешајте се са светом по свом избору; али ако имате реч опомене или позива, не плашите се да проговорите. Не пропустите прилику да посведочите за Христа. Он је извор сваке благодати, и Он своје представнике – снабдевајући их драгоценим златним уљем – оспособљава да смело сведоче за Њега. Кад се посветите Богу, Дух Свети ће вас снабдевати светим уљем, тако ћете своје светиљке увек моћи да држите упаљеним." – *RH, 16. мај, 1899.*

б. Зашто су Павлова казивања многи од Јевреја који су га слушали прихватили релативно добро? Дјела 22,1-5. Зашто је могао чак и да настави своје сведочанство све док у свом излагању није дошао до тачке коју Јевреји нису могли да толеришу? Дјела 22,6-22.

"Да је покушао полемисати са својим противницима, они би упорно одбијали да га саслушају. Међутим, он је с тако неодрживом убедљивошћу излагао своје доживљаје да је за извесно време изгледало као да је смекшао и освојио њихова срца.

"Затим је покушао објаснити да се залагања за незнабошце није прихватио по сопственом избору. Он је желео да ради за свој народ, али му је управо ту, у том истом храму глас Божји проговорио у светој визији, наредивши му да иде 'далеко... у незнабошце'.

"Дотле је народ врло пажљиво слушао; али кад је Павле у излагању догађаја из свог живота поменуо детаљ како је као Христов представник био послан незнабошцима, гњев народа се поново распалио. Навикнути да себе сматрају јединим народом коме је Бог наклоњен, они нису хтели дозволити да презрени незнабошци суделују у благодатима за које су до тада сматрали да припадају искључиво њима. Надвикујући глас говорника, они заурлаше: 'Узми са земље таквога; јер не треба да живи'." – *Дела апостола, 305.*

3. ПРЕД СИНЕДРИОНОМ

а. Шта је војни заповедник, пошто није могао да разуме Јевреје, предузео против заточеника само на основу разјарености масе против њега? Дјела 22,23.24. Како је Павле брзо спречио мучење којем су хтели да га изложе, и шта су одлучили да учине с њим? Дјела 22,25-30.

б. Како су јаке биле Павлове шансе пошто му је дозвољено да сведочи пред Јеврејским синедрионом? Дјела 23,1-5. Схвативши бесмисленост ситуације, који корак је Павле довитљиво предузео - и зашто је Бог употребио незнабожачког властодршца да заштити живот свога слуге? Дјела 23,6-10. На шта нас ово искуство подсећа?

"Сотона се свим силама трудио да свету онемогући спознају божанске светлости и употребио је своје највеће лукавство да би уништио Спаситеља. Али Онај који никад не дрема и не спава будно је стражио над својим љубљеним Сином. Онај који је Израиљцима слао ману са неба и хранио Илију у време глади сад је у једној незнабожачкој земљи пружио уточиште Марији и малом Исусу." – *Жеља векова, 46.*

с. Из које перспективе ми треба да посматрамо Павлова искушења, како он то сам објашњава у својим записима? II Кор. 4,17.18.

"За хришћанина овај живот је у најбољем случају само хладна зима, и студени зимски ветрови – разочарања, губици, бол и патње – овде су део наше судбине; али наше наде сежу напред, у хришћанско лето, где ће клима бити сасвим другачија; оставимо стога све зимске ветрове и жестоке олује искушења иза себе, и размишљајмо о дворовима које је Исус отишао да припреми за оне који Га љубе..."

"Кад своје непријатности и тешкоће упоредимо са оним што је Павле подносио треба увек да се осећамо укоренима и да се никада не жалимо. Ми из личног искуства мало знамо шта значи самоодрицање, прогонство и бол Христа ради. Ми смо овде на проверавању и морамо пролазити кроз искушења." – *RH, 7. новембар, 1878.*

4. СВЕТЛОСТ У МРАКУ

а. Док је Павле био усамљен те ноћи, осрамоћен од својих сународника и огорчено прогоњен за Спаситеља, на шта га је Господ подсетио? Дјела 23,11.

"Касније, кад је размишљао о том мучном доживљају, Павле је почео страховати да његово тадашње држање можда није било по вољи Богу. Није ли можда погрешно што је уопште и дошао у Јерусалим? Да није његова жарка жеља да се уједини са својом браћом довела до нових несрећних последица?

"Став Јевреја као такозваног народа Божјег пред незнабожачким светом изазвао је велику забринутост и бол у души апостола. Какво ће мишљење о њима имати ти незнабожачки војници? Јевреји тврде да су поклоници Јеховини а обузети слепим и потпуно безразложним бесом кидишу да униште чак и сопствену браћу која се не слажу с њима у питању вере и претварају свој најсвечанији верски сабор у поприште сукоба и дивљачке конфузије. Павле је осећао да је имену Божјем нанесена срамота пред незнабошцима.

"Сад се налазио у тамници и знао је да ће се његови непријатељи у очајничкој пакости послужити свим средствима да би га послали у смрт. Да ли је могуће да је његовом раду и залагању за цркве дошао крај и да ће се сад појавити бесни вуци? Дело Христово лежало је Павлу на срцу, и он је с дубоким страховањем размишљао о опасностима у којима се налазе расејане цркве, изложене прогонима од исто таквих људи на какве је он наишао у Синедриону. Потиштен и обесхрабрен, Павле је плакао и молио се Богу.

"У том мрачном тренутку Господ није заборавио на свог слугу. Он га је заштитио од беса убилачки расположене руље у предворју храма; Он је био с њим пред Синедрионом; Он је био с њим и у тврђави; Он се и сада открио своме сведоку одазивајући се на његову усрдну молитву да му покаже пут. 'Ону ноћ стаде Господ преда њ и рече: Не бој се Павле, јер као што си свједочио за мене у Јерусалиму, тако ти ваља и у Риму свједочити' (Дјела 23,11)." – *Дела апостола*, 307.

б. Шта је Павле могао да схвати у том тренутку? Пс. 63,5-9; V Мојс. 31,6.

5. ЗРАЦИ СВЕТЛОСТИ УСРЕД ИСКУШЕЊА

- а. Којих мудрих одлука и обећања, чији одјек кроз векове допире и до нас, треба да се присетимо кад се нађемо у тешкоћама и неизвесности слично апостолу Павлу? Михеј 7,7.8; II Кор. 4,8-10.**

"Да су вође (хришћанске) цркве у Јерусалиму потпуно одбацили своја осећања огорчености према апостолу и да су га прихватили као човека посебно позваног од Бога да однесе Јеванђеље незнабошцима, Господ би им поштедео Павла. Бог није одредио да се Павлов рад тако брзо заврши, али није учинио чудо да би зауставио ток догађаја које су проузроковали водећи људи у Јерусалимској цркви." – *Дела апостола, 310.*

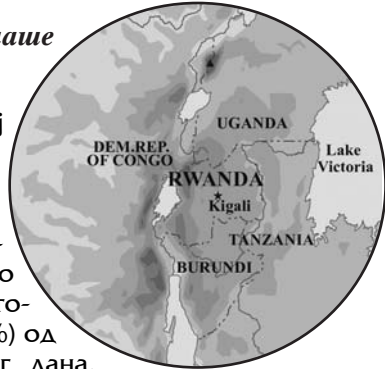
- б. Док је Павле лежао у тамници, каква је страшна завера скована против њега, и како се Бог постарао да главни заповедник буде обавештен о томе и да предузме акцију у Павлову корист? Дјела 23,12-30. Како Господ гледа на такве постове? Ис. 58,2-5.**
- с. Шта су војници учинили са Павлом, и какву је одлуку донео намесник? Дјела 23,31-35. Како је Христос прорекао да ће се то дешавати Његовим следбеницима - и зашто је Павле то суђење гледао као привилегију? Лука 21,12; Пс. 119,46; Приче 22,29.**

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како можемо избећи ситуацију каквој се Павле изложио у Јерусалимском храму?
2. Чему је Павле давао преимућство у тој кризи?
3. Како је апостол описао своју перспективу усред тог великог искушења?
4. На који начин је Христос у току ноћи показао своју милост и бригу за свог прогоњеног слугу?
5. Којим начелима треба да се научимо из овог поглавља у Павловом животу?

**Прилоḡ прве субоше у месецу
За Молитвени дом и Централу наше
Заједнице у Кигали, Руанда**

Руанда је мала земља у централној Африци, која покрива територију од 26338 квадратних километара; граничи се са Угандом, Танзанијом, Бурундијом и Демократском Републиком Конго (DRC). Становништво је по верској припадности римокатоличко (56,5%), протестантско (37,1%) од којих су 11,1% адвентисти седмог дана, исламисти (4,6%) и они који су верски неодређени (1,8%).

Европски утицај почео је опсежно истраживање ове земље од стране Немачке 1894. године. Немци су подржавали друштвене структуре тог времена, укључујући преовлађујућу управу племена Тутси. Уследио је I светски рат. Руанду су као колонију све више насељавали Белгијанци. И Немци и Белгијанци су потпомагали надмоћ племена Тутси, сматрајући да се Хуту и Тутси разликују као расе, а не само као друштвени слојеви. Таква политика довела је до немира и устанка против Тутса. После независности Руанде у 1962. године уследио је дугогодишњи низ насиља која су прерасла у грађански рат 1990. и коначан геноцид 1994. године у којем је страдало више од милион људи и са једне и са друге стране. Преко два милиона избеглица затражило је уточиште углавном у суседном Конгу.

Упркос тих немилых догађања, порука Реформног покрета стигла је, хвала Богу, и у Руанду 2003. године. Мисионари из Руанде радосно шире поруку јеванђеља и у суседним земљама, укључујући Бурунди, Уганду, као и јужне и северне провинције Демократске Републике Конго. Данас у Руанди имамо 1017 верника од којих преко седамдесет живе у Кигали, главном граду Руанде. Као последице геноцида из 1994. и у нашој Заједници има много удовица и сирочади. У Кигали немамо Молитвеног дома. Пошто је у овим временима тешко наћи одговарајуће место за одржавање богослужења, верници се суботом окупљају у својим кућама. Иако у таквим околностима, захваљујући помоћи браће из Аустралије и САД, дело Божје ипак напредује.

Сада желимо да у Кигали подигнемо зграду за Молитвени дом и централу нашег дела у овој земљи. Стога позивамо сву нашу браћу и сестре широм света да својим добровољним прилозима потпомгну остварење нашег пројекта. Захваљујемо се на вашем великодушном одзиву. Ваш прилог биће диван миомирис за све вернике у овој земљи.

Ваша браћа и сестре из Руанде

Суђење у Тесарији

"А за ово се и ја шрудим да имам чистију савјестī свагда и њред Богом и њред људима." – Дјела 24,16.

"Као један од Божјих весника послан да друге уверава у истинитост Његове Речи (Павле) је знао шта је истина; и са смелашћу посвећене савести дичио се тим сазнањима." – Библ. ком., 686.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела айосћола, 312-329.*

☐ *Недеља*

1. сейштембар

1. ПРЕД ФИЛИКСОМ

a. Ко је био Павлов тужилац, и какве је лажи - ласкајући судији - употребио да би поткрепио подигнуту оптужбу? Дјела 24,1-9.

.....

b. Како псалмиста описује ласкавце и улизице? Пс. 5,8,9.

.....

c. Шта је, на супрот овоме, било карактеристично у Павловој одбрани, и како се то одразило и на савет који је упутио своме стаду? Дјела 24,10-21; Римљ. 12,17,18.

.....

"Филикс је био довољно оштроуман да би прозрео нарав и карактер Павлових тужитеља. Знао је из којих му побуда ласкају и видео је да нису у стању нити имају чињенице да поткрепе своје оптужбе изнесене против Павла. Обративши се оптуженоме, он га позва да сам одговара за себе. Павле није трошио речи на похвале и комплименте, већ је једноставно рекао да ће се радосно сам бранити пред Филиксом, знајући да је већ дуго судија и да добро познаје јеврејске законе и обичаје. Говорећи о оптужбама изнетим против њега, доказао је јасно да ниједна од њих није истинита." – *Дела айосћола, 313.*

2. ШАНСА ДА БУДЕ ОСЛОБОЂЕН

- а. Шта је на основу Павловог искуства судија Филипс могао да види и да одлучи? Дјела 24,22,23.**
- б. Како је дубоко интересовање Дух свети пробудио у срцу Филипса и његове друге жене, Друсиле? Дјела 24,24.**

"Пример необуздане развратности која је прљала (Филипсов) карактер видео се у његовој брачној вези са Друсилом, с којом је живео у то време. Уз помоћ обмањивачких вештина Симона Магуса, Кипарског врача, Филипс је навео ову кнегињу да напусти свога мужа и да се преуда за њега. Друсила је била млада и дивна жена, и поврх тога Јеврејка. Била је одано везана за свог мужа, који се много жртвовао да би је добио за жену. Било је заиста мало повода да пређе преко најјачих предрасуда и да против себе изазове гнушање своје нације ради прелубочиначке повезаности са једним свирепим и старијим раскалашником. Ипак су сотонске обмане чаробњака и заводника успеле, и Филипс је остварио свој циљ." – *Скице из Павловог живота, 235,236.*

- с. Шта морамо узети у обзир посматрајући Божје дуго стрпљење са Филипсом и Друсилом? II Петр. 3,9.**

"Каквом ружењу многи, обманути сотонским кушањем, излажу Спаситеља злоупотребљавајући своја преимућства, одбијајући да признају Његову љубав и толико интересовање за њих!" – *Пољед жоре, 244.*

"Брате мој и сестро, Исус вас позива да будете лозе на Живом Чокоту. Он вас позива да се повежете с Њим, да бисте Његовом снагом могли држати Његове заповести. Ви сте покушавали да то чините сами одвојено од Њега, али нисте успели. Он вас љуби и жели да седнете код Његових ногу и учите од Њега. Његово праштање, самилост и дуго стрпљење приказани су свету у Христу. Да Христос није платио откуп за нас, ми не бисмо имали време милости и пробе у којем можемо да развијамо карактер послушности Божјим заповестима. Зато не разочаравајте Христа својом изопаченошћу и неверовањем. Цените Божји дар човеку. Покажите да познајете време свог проверавања. То значи живот или смрт за свакога од нас. Својим свакодневним поступцима ми одлучујемо своју вечну судбину." – *RH, 26. јануар, 1897.*

3. СВЕДОЧЕЊЕ СУДИЈИ

а. Које неопходне поруке је Павле изнео Филиксу и Друсили, брачном пару развратника - и како су они одговорили? Дјела 24,25; Проп. 11,9.

"Овај сусрет (приватни разговор са Филиксом и Друсилом) Павле је схватио као Богом пружену могућност, и то је верно искористио. Знао је да човек и жена пред којима стоји имају власт да га пошаљу у смрт или да му поштеде живот; ипак им се није обраћао ласкавим речима похвале. Знао је да његове речи за њих могу бити мирис живота за живот или смрти за смрт; и, заборављајући сваки себични обзир, трудио се да у њима пробуди свест о опасности којој су изложили своју душу.

"Порука јеванђеља не допушта неутралност. Она људе ставља пред одлуку да се одреде за истину или против ње; ако је не прихвате и не уважавају њено учење, они постају њени непријатељи. Она се уопште не обазире на личност, друштвени сталеж или положај." – *Зайиси из Павловог живоџа, 240.*

"Апостол је говорио из дубине душе с очигледном искреношћу и у његовим речима се осећала тежина и моћ уверљивости. У свом писму упућеном Филиксу, Клаудије Лисија је изнео слично сведочанство о Павловом држању... Међутим, сам Филипс се у својим поступцима није руководио никаквим вишим побудама, осим личних интереса; он је био роб славољубља и жеље за унапређењем. Страх да се не замери Јеврејима није му дозвољавао да поступи сасвим праведно према човеку за кога је знао да је невин." – *Дела ай., 314.*

б. Како је ограничено било Филипсово интересовање за Павла? Дјела 24,26.27. И зашто апостол није искористио такву могућност за своје ослобођење? Ис. 33,14-16.

"У току две године никакав даљи поступак није предузиман против Павла, али он је ипак остао заточен у тамници. Филипс га је неколико пута посетио и пажљиво слушао његове речи. Права побуда те тобожње наклоности била је жеља за добитком, и он је наговестио да би Павле могао лако постићи да га пуне на слободу кад би уплатио једну замашну суму новца. Али апостол је био исувише племенитог карактера да би пристао на то да се ослобађа подмићивањем. Није имао никакве кривице и није се хтео спустити дотле да купује уз компромис са злом своју слободу. Поред тога, он је био исувише сиромашан да би могао платити такву откупнину, све да је и био томе склон, а није хтео нипошто да себе ради апелује на саосећање и дарезљивост својих обраћеника. Он је сматрао да се налази у рукама Божјим и није хтео да се уплиће у божанске намере у погледу самог себе." – *Д. ай. 318.*

4. ПРЕД ЦАРСКИМ СУДОМ

- а. Шта су Јевреји и са каквом намером тражили од новог намесника, Поркија Фиста - и какав је био исход? Дјела 25,1-12. Препричај разговор између Фиста и Агрипе. Дјела 25,13-22.**
- б. Шта ми треба да научимо из Павловог покушаја да на најбољи могући начин искористи могућност која му се пружила? Дјела 26,1-23.**

"У част својих посетилаца, Фист је настојао да прилику учини што импозантнијом. Богата одора прокуратора и његових гостију, мачеви војника и светлуцање одбрамбене опреме њихових заповедника, одавало је величанствен призор.

"А онда је Павле, још увек у оковима, изведен пред свиту окупљених. Каква супротност се ту показала! Агрипа и Верникија су имали власт и положај, и због тога били цењени пред светом. Али су били лишени оних карактерних црта које Бог цени. Они су били преступници Божјег закона и изопачени у срцу и животу. Њихов начин поступања био је одвратан пред Богом.

"Остарели заточеник, везан ланцем за војника који га је чувао, није у свом изгледу имао ништа због чега би му свет указивао поштовање. Ипак, за тог човека – привидно без пријатеља, богатства или положаја, држаног у тамници због своје вере у Сина Божјег, – било је заинтересовано цело небо. Анђели су били његови пратиоци. Да је слава само једног од тих блиставих весника севнула, царске помпе и охолости нестало би у тој светлости, а цар и дворани би попадали на земљу попут римских стражара око Христовог гроба...

"Апостол се није дао збунити разметљивим сјајем и високим рангом окупљених, јер је знао како је мала вредност светског богатства и положаја. Овоземаљска помпа и власт ни за један тренутак нису могле да га обесхрабре и поколебају у његовој самоконтроли." – *RH, 16. новембар, 1911.*

"Господ жели да у стицању образовања учинимо све што је у нашој могућности, да бисмо стечено знање могли пренети и на друге. Нико не може знати где или како може бити позван да ради или говори за Бога. Једино наш небески Отац зна шта може учинити од сваког човека. Често нам се указују могућности које ми, због наше слабе вере, и не примећујемо. Зато наше образовање треба да буде такво да истине Речи Божје, кад затреба, можемо изнети и пред највеће земаљске ауторитете, и то на такав начин да се Божје име достојно узвиси и прослави. Ниједну прилику која нам се пружи да се интелектуално оспособимо за дело Божје не смемо пропустити." – *Христове поуке, 295.*

5. ПАВЛЕ ТРАЖИ ДА ИДЕ НА ВИШИ СУД - ПРЕД ЋЕСАРА**а. По чему се Агрипино реаговање разликовало од Фистовог? Дјела 26,24-28.**

"Окови којима је апостол био везан – да се по правди судило – били би на рукама Фиста, Агрипе и Верникије. Сви су они чинили тешке злочине. Ти преступници су тога дана чули понуду спасења у име Христово. Бар један од њих је био 'скоро наговорен' да прими понуђену милост и опроштај. Али је Агрипа одбацио ту понуду и одбио да прими крст распетог Спаситеља." – *Дела айосћола*, 328.

б. Како је овај интервју закључен? Дјела 26,29-32. У ком смислу је ово сведочење пред незнабожачким владарима било мање мучно од других суђења са којима се Павле суочавао као и друге слуге Божје? Језек. 2,3-7; Јер. 1,17.**с. Како су Филикс и Друсилa коначно завршили свој живот?**

"(Због дрскости, неправди и свирепости) Јевреји су се против Филикса званично жалили, и он је био позван у Рим да одговара на њихове оптужбе. Иако је добро знао да им је својим поступцима изнуђивања и тлачења дао довољно разлога за њихове жалбе, ипак се још увек надао да ће се помирити с њима. Стога је, и поред свог осведочења и искреног поштовања према Павлу, одлучио да га – задовољавајући њихову злобу – остави у тамници. Међутим, сви његови напори остали су безуспешни; мада је избегао изгнанство и смрт, свргнут је са свог положаја и лишен великог дела своје неправедно стечене имовине. Своје последње дане проводио је у тамни немилисти. Друсилa, као саучесник у његовој кривици, заједно са својим јединим сином, пропала је касније у ерупцији вулкана Везув." – *Скице из Павловог живоћа*, 246.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Објасни разлику између поштовања ауторитета и улизивачког ласкања.
2. Како можемо избећи замку да Павлов апел Филиксу сматрамо непожељним?
3. Зашто је Филиксово поступање са Павлом било такво како је - и повољно и неповољно?
4. Како је Бог гледао на супротност између цара Агрипе и апостола Павла?
5. Како се и сами можемо изложити опасности да поновимо грешке Филикса и Агрипе?

Пловидба њрема Риму

"Јер у ову ноћ сти́аде њреда ме анђео Бо́га којему њприпадам и коме служим. Говорећи: не бој се, Павле! Ваља њи доћи њпред ћесара; и ево њи дарова Бо́џ све који се возе с њобом." – Дјела 27,23.24.

"Павле је носио са собом атмосферу неба. Сви са којима је долазио у додир осећали су утицај његове повезаности са Христом." – Дела ањосћола, 383.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела ањосћола, 330-335.*

Недеља

8. сепћембар

1. ИСТОРИЈА СЕ ПОНАВЉА

**а. Како искуство апостола Павла ускоро треба да се понови?
Мат. 10,31-33.**

"Још једном је мржња рођена из јеврејског занесењаштва и самоправедности натерала слугу Божјег да се за заштиту обрати незнабожачком властодршцу (ћесару)... То је исти дух са којим припадници Божјег народа морају да се сусрећу и у овом веку. У великој кризи кроз коју ће ускоро морати да проћу они ће се потпуније упознати са Павловим искуствима. Међу такозваним Христовим следбеницима има оне исте охолости, формализма, сујете, себичности и угњетавања какво је постојало у јеврејском народу. Пре но што се борба коначно заврши и задобије победа, као народ доживећемо искушење слично онима кроз које је Павле пролазио. Сусрешћемо се са истом окорелошћу срца, жестоком одлучношћу и непопустљивом мржњом.

"Људи који тврде за себе да су Христови представници поступаће исто тако као што су јеврејски свештеници и поглавари поступали са Павлом. Свима који желе да неустрашиво служе Богу по диктату сопствене савести биће неопходна морална снага, чврстина и познавање Божје Речи, да би се одржали у те зле дане...

"Бог жели да се Његов народ припреми за кризу која ускоро долази. Припремљени или неспремни, ми се морамо суочити с тим. Само они чији карактер је у потпуности усаглашен са божанским мерилом биће у стању да се одрже у то време искушења." – *Скице из Павловог живоња, 250-252.*

2. ПАВЛОВО ДРАГОЦЕНО ПРЕИМУЋСТВО

a. Какву је наклоност Павлу указао капетан Јулије који је слушао његово излагање пред Агрипом и као његов чувар био ланцем везан за њега? Дјела 27,1-3.

"Ово путовање, које би било тешко и опасно за обичног путника, било је двоструко мучење за апостола као заточеника. Римски војници су сопственим животом били одговорни за сигурност својих заточеника, и зато је био уведен обичај да се десна рука заточеника у шачном зглобу ланцем веже за леву руку војника, који су се у одређено време смењивали. Због тога апостол не само што није могао слободно да се креће, него је стално био у нераздвојној повезаности са људима најнепријатније и најодвратније нарави; са људима који су били не само неваспитани и неоплемењени, него су под унижавајућим утицајем окружења постали брутални и потпуно деградирани. Тај обичај је, међутим, још ригидније примењиван кад би се заточеници нашли на обали него на самом броду. Једна појединост је знатно ублажила тешкоће његове заточеничке судбине. Било му је дозвољено да се слободно дружи са својом браћом: Луком и Аристрахом из Солуна. У својој посланици Колошанима он о Аристраху говори као о свом другу у сужањству (Кол. 4,10). То је, међутим, био чин слободног избора, због своје љубави према Павлу, Аристрах је био с њим у заточеништву и помагао му у његовим патњама." – *Ibid.*, 262.

b. Пошто је време слободне пловидбе по јеврејском истекло, шта је Павле саветовао посади лађе на којој се налазио као заточеник? Дјела 27,4-10. Шта је капетан уместо тога учинио - и зашто је требало да послушају Павлов савет? Дјела 27,11-20.

c. Упркос погрешној одлуци коју су донели, како је Бог ипак био милостив лађарима, дајући им утеху преко Павла? Дјела 27,21-26. У како тешкој ситуацији су се и сами нашли, чак и после четрнаестодневног поста и тешке борбе са жестоком буром? Дјела 27,27-29.

"Павле није страховао за себе; он је сигурно знао да неће бити прогутан злослутним таласима претећег мора. Бог му је обећао да ће сачувати његов живот, како би и у Риму могао да сведочи за истину. Међутим, у свом човекољубивом срцу дубоко је сажаљевао душе јадних људи око себе." – *Ibid.*, 266.

3. СПАСОНОСНИ УТИЦАЈ

а. Какву су себичну намеру имали лађари, и како је Павле приметивши то одлучно затражио да се спречи њихов погубни план? Дјела 27,30.31.

"Најзад на њиховим унезвереним и ужаснутим лицима, упркос киши и бури која је беснела, могла се назрети светлост сванућа. Појавише се у магли нејасни обриси неке непознате обале, али уобичајеног копненог знака за бродове није било на видуку. Себични незнабожачки лађари одлучише да напусте лађу и путнике, и да се спасавају чамцем који су са тешком муком извукли на палубу. Претварајући се да предузимају нешто у обезбеђивању лађе, одрешили су чамац и почели да га спуштају у море. Да су успели у свом науму они би се разбили у парчад падом на подводне стене, док би сви путници незнајући да управљају лађом морали да изгину.

"У том тренутку, Павле је, прозревши њихове подле намере, спречио такву опасност. Са њему својственом енергијом и храброшћу он рече капетану и војницима: 'Ако ови не остану на лађи, ви се не можете спасти' (Дјела 27,31)". – *Ibid.*, 267.268.

б. Који је чин повиновања убрзо уследио? Дјела 27,32.

"Апостолова вера у Божје обећање није се поколебала; он није ни за тренутак сумњао да ће његов живот бити сачуван, али обећање о безбедности чланова посаде било је условљено извршавањем њихове дужности. Чувши Павлове речи, војници одмах 'пресекоше уже на чамцу и пустише га те паде у море.'" – *Ibid.*, 268.

с. Чиме је Павле додатно утешио и охрабрио те измучене људе око себе? Дјела 27,33-38.

"Тада свеколико мноштво од двеста седамдесет и пет изнурених и обесхрабраних душа, који би да није било Павла пропале у очајању, добише нову снагу и заједно са апостолом почеше да једу, први пут после четрнаест дана. После тога, знајући да није могуће спасти сав терет, они растеретише лађу избацујући у море пшеницу којом је била натоварена." – *Ibid.*, 269.

4. ЛАЂА СЕ НАСУКАЛА НА ОСТРВО МАЛТУ**а. Шта се коначно десило са лађом пуном заточеника - и зашто? Дјела 27,39-44.**

"Ако би неки од заточеника нестао, то би они који су били одговорни за њега морали платити својим животом. Зато су војници желели да све заточенике поубијају. Римски закон је дозвољавао овако свирепо поступање, и они би ову своју намеру истовремено и извршили да није било човека коме су сви дуговали дубоку захвалност. Капетан Јулије је знао да је Павле највише допринео спасавању живота свих који су се налазили на броду. Осим тога био је осведочен да је Господ с њим и није се усудио да му учини ма какво зло. Он је зато издао наређење да се свим заточеницима поштеди живот, 'и заповиједи онима који знају пливати да искоче најприје и да изађу на земљу; а остали једни на даскама а једни на чему од лађе. И тако изађоше сви живи на земљу'. И кад је била извршена прозивка, нико није недостајао." — *Дела апостолова, 334.*

б. Како су бродоломници дочекани на острву? Дјела 28,1.2.**с. Шта се Павлу десило пред очима урођеничког становништва тог острва, и шта су они закључили о њему? Дјела 28,3.4. Како су брзо затим реаговали на чудо које је Господ учинио за свог слугу? Дјела 28,5.6.**

"Павле је био међу онима који су били најактивнији у сакупљању дрва и ложењу ватре. Изненада из гомиле грања коју је ставио на ватру, пробуђена топлотом из свог зимског сна, искочи змија отровница и чврсто му се обави око руке. Све присутне обузе ужасан страх; и видевши по оковима да је заточеник, говораху један другоме: 'Јамачно је овај човјек убица, којег изабављена од мора суд Божји не остави да живи' (Дјела 28,4). Али Павле једноставно отресе змију у ватру и ништа му не науди. Знајући да је то била змија отровница, људи су очекивали да он сваког часа падне превијајући се у самртним мукама. Али пошто не уследи ништа непријатно, они променише своје мишљење и, слично становницима Листре 'говораху да је он бог'. Снажан утицај и поверење острвљана које је Павле овим доживљајем стекао он је верно искористио наводећи их да прихвате истину Јеванђеља." — *Скице из Павловог животоа, 270.271.*

5. НАСТАВЉАЊЕ ПУТА ЗА РИМ

а. Колико дуго су се Павле и његови другови у сужањству задржали на Малти? И зашто се њихов принудни боравак на овом острву може сматрати успешним? Дјела 28,8-11.

"У току три месеца које су бродоломници провели на Мелиту Павле и његови сарадници користили су многе прилике да проповедају Јеванђеље. Господ је видљиво радио преко њих. Захваљујући Павлу, сви бродоломници су били дочекани с великом сусретљивошћу, све њихове потребе биле су задовољене, а кад су полазили с Мелита, великодушно су их снабдели свим потребама за пут." – *Дела айосшола, 335.*

б. Где је апостол коначно могао поново да се сретне са својом браћом? Дјела 28,12-14.

"Кад је пловидба била поново отворена, капетан и његови заточеници наставише своје путовање за Рим. Александријски брод 'Кастор и Полукс' презимио је на Мелиту на свом путу ка западу, и у тај брод се путници укрцаше. Иако је због неповољних ветрова дуже трајала, пловидба морем се безбедно завршила и брод се усидрио у лепом пристаништу Пугеоли, на италијанској обали.

"У том месту било је неколико хришћана, и они су замолили апостола да остане код њих седам дана, што је капетан предусретљиво дозволио. Откако су добили Павлову посланицу упућену Римљанима, хришћани у Италији жељно су очекивали његову посету. Нису очекивали да ће га видети као заточеника, али су његова страдања учинила да им је постао још милији и дражи." – *Дела айосшола, 336.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како ми треба да се припремамо за скоро долазећу кризу?
2. Шта показује колики је утицај Павле имао на људе око себе?
3. Шта је био Павлов главни интерес у најтежим часовима бродолома?
4. Опиши Павлове доживљаје на острву Малта.
5. Како можемо бити импресионирани начином на који су хришћани у Италији примили Павла?

У Риму

"*Зајмо, од моје сџране, гојшов сам и вама у Риму йројовиједи-ши јеванђеље. Јер се не сџидим јеванђеља Христџова; јер је сила Божија на сџасеније свакоме који вјерује, а најјрије Јеврејину и Грку.*" – Римљ. 1,15.16.

"Павле је дуго настојао да посети Рим; силно је желео да и тамо сведочи за Христа, али је осетио да је јеврејским непријатељством та његова намера осујећена. Мало је мислио да би у Рим могао стићи (као заточеник)." – *Зайиси из Павловој живојиа, 225.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела айосџола, 336-351.361.362.*

Недеља

15. сейџембар

1. ДУГО ЖЕЉЕНИ ЦИЉ

а. Како дуго је Павле прижељкивао да се сретне са браћом у Риму? Дјела 19,21. Ко је потврдио то што је апостол већ имао у свом срцу? Дјела 23,11.

.....

б. Опиши ударне мисли у Павловој посланици Римљанима. Римљ. 1,1-7.

"Док је писао хришћанима у Риму, Павле је намеравао да то буду поуке и за друге цркве; како је мало могао да предвиди далекосежни утицај својих речи! Велике истине о оправдању вером, како су изнесене у тој посланици стоје кроз векове као снажни светионик, упућујући покајничког грешника на пут живота." – *Скице из Павловој живојиа, 187.*

с. Зашто је Павле желео да посети Рим? Римљ. 1,8-17. Коју охрабрујућу препоруку овај апостол даје у својој посланици Римљанима? Римљ. 16,19.20.

.....

.....

2. СРДАЧНА ДОБРОДОШЛИЦА

а. Опиши Павлов сусрет са верницима у Риму. Дјела 28,15.

"Павле је тешка срца ишао у сусрет својој дуго жељеној посети престоници света. Колико су се околности разликовале од онога што је он некада очекивао! Како ће, овако окован и жигосан, проповедати Јеванђеље? Његове наде да у Риму придобије многе душе изгледале су осуђене на потпуно разочарање.

"Најзад су путници стигли до Апијевог Форума, око шездесет и пет километра од Рима. Док су се пробијали кроз густу масу света која се тискала на великој раскрсници, многи презриви погледи и многе сурове, подругљиве досетке биле су упућене седом старцу, окованом заједно с групом очевидно окорелих злочинаца.

"Изненада се зачу радостан узвик и један човек се издвоји из масе пролазника и паде око врата седом заточенику, грлећи га са сузама и радошћу, као што би син дочекао дуго одсутног оца. Такав призор се непрекидно понављао, јер је жељно очекивање изоштрило вид многим, који су схватили да је оковани заточеник онај исти човек који им је некада у Коринту, Филиби и Ефесу говорио речи живота.

"Како су се одушевљени ученици ватрена срца и чежњиво сакупљали око свог оца у Јеванђељу, читава група се зауставила. Војници су постали нестрпљиви због таквих задржавања, а ипак нису имали срца да прекину тако срдачан сусрет, јер су и сами научили да поштују и цене седог заточеника. У том исцрпљеном и болом погођеном лицу ученици су видели одсјај лика Христовог. Уверавали су Павла да га нису заборавили нити пак престали да га љубе свесни да му дугују захвалност за радосну наду која их бодри у животу и пружа им мир у Богу. Само да им се пружило такво преимућство и част, они би га у својој жаркој љубави носили на својим раменима све до Рима.

"Мало је њих који схватају значај Лукиних речи да Павле, кад је поново угледао своју браћу, 'даде хвалу Богу, и ослободи се' (Дјела 28,15). Нашавши се тако усред групе верника који су плакали, указивали му љубав и нису се стидели његових окова, апостол је гласно хвалио Бога. Нестало је облака туге који је претећи лебдео над његовим духом. Његов хришћански рад и живот био је низ тегоба, патњи и разочарања, али је у том тренутку осетио да је за све то богато награђен. Чвршћим кораком и радосна срца наставио је свој пут. Није се жалио на прошлост, нити се плашио будућности. Знао је да га чекају окови и патње, али је исто тако знао да му је дужност спасавати душе оковане неупоредиво тежим оковима и радовао се својим патњама и страдању Христа ради." – *Дела апостола*, 337.338.

3. АПЕЛ СВОЈИМ СУНАРОДНИЦИМА

а. Чиме су неке од Павлових патњи биле ублажене у Риму? Дјела 28,16.

"У Риму је капетан Јулије своје заточенике предао заповеднику царске страже. Погољан извештај који је дао о Павлу као и писмо упућено од Фиста учинили су да апостол задобије благонаклоност главног заповедника тако да му је, уместо да иде у тамницу, било дозвољено да живи у кући коју је сам изнајмио. Мада је оковима још увек био везан за војника, могао је слободно примати своје пријатеље и залагати се за напредак дела Христовог." – *Д. ајосџола, 338.*

б. Трећи дан по доласку у Рим, Павле је затражио нарочити сусрет са јеврејским старешинама. Чему се можемо научити из његовог става том приликом? Дјела 28,17-20.

"Ништа није говорио о неправди коју је морао да поднесе од стране Јевреја, нити о њиховим толиким заверама да га убију. Његове речи биле су пуне обзира и доброте. Он није тежио да придобије пажњу или наклоност за себе лично, већ само да одбрани истину и да уздигне част Јеванђеља." – *Дела ајосџола, 339.*

с. Опиши резултате остварене на овај начин. Дјела 28,21-24. До каквог закључка је апостол коначно дошао? Дјела 28,25-27.

"Изнео им је своје лично искуство и многе доказе из Старозаветних списа изложио једноставно, искрено и упечатљиво.

"Апостол је показао да се вера не састоји у обредима, церемонијама, исповедањем веровања популарно названим Кредо, и теоријама... Павле је учио да је вера нешто практично, сила која спасава, начело које потпуно проистиче од Бога, лично доживљавање деловања силе Божје која обнавља душу.

"Прихватити Христа вером, упознати Га духовно то значи далеко више него лично познанство с Њим док је био на земљи. Ова заједница с Христом коју је Павле сада имао била је приснија и трајнија од уобичајеног земаљског, људског пријатељства." – *Дела ај., 339.*

"Док је Павле говорио о ономе што је знао и сведочио оно што је видео у погледу Исуса Назарећанина као Онога у коме је над Израиљев, сви који су искрено тражили истину били су осведочени. Његове речи су у души бар неких од његових слушалаца оставиле утисак који се никад неће избрисати. Али су други упорно одбијали да приме јасно изложено сведочанство Светих списа." – *Ibid., 340.*

4. СПАСЕЊЕ ЗА НЕЗНАБОШЦЕ

а. Која Павлова изјава се очевидно испуњава све до данашњег дана? Дјела 28,28. Какав је био резултат његовог излагања? Дјела 28,29.

.....

.....

б. Опиши нову могућност указану Павлу, иако још увек оковима везаном за римског стражара. Дјела 28,30,31. Како је Господ и ову његову тешкоћу искористио на добро? Филиб. 1,12-14.

.....

"И тако је апостол, мада привидно одвојен од активног рада, вршио у ствари шири и далекосежнији утицај него да је, као у ранијим годинама, могао слободно посећивати цркве. Као 'сужањ у Господу' везао је за себе још чвршће осећања и љубав своје браће, а његове речи, писане од онога који је био у оковима Христа ради, привлачиле су већу пажњу и поштовање него да је и сам био међу њима. Све док Павла није нестало између њих, верници нису схватили како је тешко било бреме које је он носио за њих. До тог тренутка они су се већином клонили одговорности и терета изговарајући се да им недостаје његова мудрост и тактичност у опхођењу с људима, као и његова неукротива енергија. Али сад, кад су онако неискусни морали да се привикавају на оно што су раније избегавали, знали су да цене његове савете, опомене и поуке више него што су некада ценили његов лични рад. А извештаји о његовој храбрости и вери за све време његовог дугог заточеништва, подстицали су их на још већу оданост и ревност у делу Христовом." – *Дела апостолова, 341.*

с. Иако Павле није покушавао да руши римски поредак са његовом робовласничком политиком, која начела је он ипак истицао у свом учењу? Гал. 3,8; Ефесц. 6,9; II Кор. 3,17. Наведи пример како је он видео наду и у безнађу. Филимону 10-18.

.....

"Павле је у доброту свог срца желео да олакша беду и невољу несрећног бегунца, а затим се трудио да у његов помрачени ум унесе светлост истине. Онисим је слушао речи живота, признао своје грехе, обратио се и прихватио веру у Христа." – *Дела апостолова, 342.*

5. У САМОЈ ТВРЂАВИ НЕЗНАБОШТВА

а. Ко су били најзапаженији обраћеници за време Павловог боравка у Риму под владавином безбожног императора Нерона? Филиб. 4,22. Шта то говори нама кад год покушамо да се изгоравармо својим неповољним окружењем? Филиб. 4,11-13.

"Нека сваки онај који долази у искушење да се постојећим околностима оправдава што не сведочи за Христа, узме у обзир тешку ситуацију тих обраћеника који су се налазили у дому Ћесаревом – страшну изопаченост и поквареност самог императора и сву расколност његовог двора. Тешко се могу и замислити околности неповољније за верски живот, веће жртве и противљења, од оних у којима су се налазили ти верници. Али су они и усред свих тих тешкоћа и опасности сачували своју оданост." – *Дела апостола*, 350.

"Спаситељ је личним примером показао да Његови следбеници могу бити у свету, а ипак не од света. Он није дошао да би узео учешће у варљивим задовољствима овог света, него да твори вољу Очеви, да тражи и спасе што је изгубљено. Имајући пред собом тај циљ, хришћанин може остати чист и неокаљан у свакој околини. Ма какве биле његове животне околности, без обзира да ли је његов друштвени положај висок или скроман – хришћанин показује снагу истинске вере савесним испуњавањем своје дужности.

"Хришћански карактер се развија не ослобађањем од искушења, него управо усред њих. Изложеност одбацивању и противљењу наводи Христовог следбеника само да буде опрезнији и још усрднији у молитви моћном Помоћнику. Тешке невоље, издржане захваљујући милости Божјој, развијају стрпљење, будност, постојаност и непоколебљиво поуздање у Бога. Тријумф хришћанске вере омогућује Христовом следбенику да трпи и да истовремено буде јак, да се потчињава и тим побеђује, да буде убијан читав дан, а ипак да живи, да носи крст, и да тако задобије круну непролазне славе." – *Ibid.*, 351.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какав подстрек Павлова усрдна жеља да посети Рим, може да буде за нас?
2. Како нас призор Павловог приспећа у Рим учи чему треба давати преимућство?
3. Како се излажемо опасности да изгубимо из вида Христа, као што су то учинили Јевреји?
4. Објасни Божју намеру у погледу Павловог боравка у Риму.
5. Зашто пример обраћеника из Ћесаревог дома може да буде укор за нас?

Крај једног њобожног живоћа

"Добар рай рајвовах, њрку сврших, вјеру одржах. Даље дакле мени је њрињрављен вијенац њравде, који ће ми дајти Госњод у дан онај, њраведни судија; али не само мени, неђо и свима који се радују њеђову доласку." – II Тим. 4,7.8.

"(Павлов) лични живот представљао је живу илустрацију истина које је проповедао; и зато је остављао тако снажан утицај на људе." – Записи из Павловог живоћа, 325.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела ањосњола, 363-378.382-385.*

Недеља

22. септембар

1. ХАПШЕЊЕ У ТРОАДИ

- а. Супротно свакој вероватноћи, Павле је чудесно ослобођен указом Нерона, најподлијег и најгрознијег тиранина од свих цезара. Како је апостол сматрао своју поново добијену слободу? Гал. 5,13.**
- б. Иако поштеђен приликом прогона хришћана у Риму, шта је задесило Павла при његовом повратку у Троаду? II Тим. 4,14.15.**

"Непријатељски расположени Јевреји дошли су на идеју да Павлу припишу злочин, проглашавајући га подстрекачем пожара који је захватио Рим. Ниједан од њих ни за тренутак није веровао да он сноси кривицу за тако нешто; али су знали да би таква оптужба, ако се поднесе ма и са најмање вероватноће, могла да коначно запечати његову судбину. Ускоро им се указала прилика да остваре своје планове. У кући једнога од ученика у граду Троади, Павле је поново ухапшен, и из тог места он је хитно одведен у своје последње заточеништво.

"Хапшење је уследило захваљујући напорима Александра ковача, који се тако безуспешно супротстављао апостоловом раду у Ефесу, и који се најзад дочепео прилике да се освети ономе чији рад није могао да осујети." – *Скице из Павловог живоћа, 304.305.*

- с. Имајући у виду своје околности, какав је апел Павле у Другој посланици Тимотију упутио свом вољеном сину у вери? II Тим. 1,7-14; 4,9.**

2. ВЕРА ЈЕДНАКА ХРИСТОВОЈ

а. Зашто је Павлово друго извођење пред суд било изузетно тешко, и какав је био његов став према онима који су могли да му помогну? II Тим. 4,16.

"Оптужен да је учинио један од најподлијих и најужаснијих злочина против града и народа, Павле је био предмет свеопштег проклињања и гнушања.

"Малобројни пријатељи који су делили терет апостола судбине почели су тада да се разилазе – неки су га изневерили, а неки су одлазили на дужност у разне цркве." – *Дела апостола, 367.*

б. Поред свега тога, какву је сигурност Павле осећао? II Тим. 4,17.18. Какву је утеху и подршку и од своје браће као човек очекивао?

"Никад апостолу није било толико потребна брига његове браће као тада, кад је био онемоћао услед старости, невоља и исцрпљености затвором под влажним, мрачним сводовима римске тамнице..." – *Дела апостола, 367.*

"Павле је, иако на изглед равнодушан према невољама и патњама, чезнуо за саосећањем и друштвом пријатеља. Посета Онисифора која је сведочила о његовој оданости у време усамљености и напуштености, доносила је радост и ведрину ономе који је цео свој живот провео у служби другима." – *Ibid., 368.*

с. Зашто је Павле, после свега преживљеног, толико желео да види Тимотија, и зашто се сада његово срце разнежило према Марку, који је у међувремену постао знатно зрелији у вери? II Тим. 1,3-6; 4,9-11.

"Марково хришћанско искуство постало је знатно дубље него у првим данима његовог веровања. Размишљајући студиозније о Христовом животу и Његовој смрти, он је стекао јасније погледе о Спаситељевој мисији, Његовим мукама и сукобима. Прочитавши о ожиљцима које Христос носи на својим рукама и ногама знаке Његове службе човечанству, и схвативши сву величину самоодрицања и спасавања изгубљених, Марко је одлучио да следи Учитеља на путу самопожртвовања. Сада, делећи заједно с Павлом судбину заточеништва, разумео је боље него икад да је бескрајно благо имати Христа, а вечни губитак задобити сав свет а изгубити душу за чије је искупљење Христос пролио своју крв. Изложен тешким искушењима и невољама, Марко је остао непоколебљив, мудар и љубљени помагач апостола." – *Дела апостола, 342.*

3. ПРЕДАВАЊЕ БУКТИЊЕ У РУКЕ ДРУГИХ

а. Пошто је износећи јеванђеље и окорелом Нерону гануо срца многих, шта је Павле желео за свог сина у вери? II Тим. 2,1-4; 4,1.2. На шта се апостол осећао примораним да упозори и охрабри тог младог проповедника? II Тим. 3,1-5.13.14; 4,3-5.

б. Шта је Павле могао да каже о Божјој будној бризи за њега у многобројним искуствима која је стекао проповедајући Јеванђеље? II Тим. 3,10.11. Шта сви морамо схватити размишљајући о Павловом животу? II Тим. 3,12; II Кор. 11,23-28.

"Истина увек укључује и ношење крста. Они који не верују, супротстављају се и исмејавају оне који верују. Чињеница да изношење истине изазива буру противљења није никакав доказ против ње. Пророци и апостоли су често свој живот излагали опасности зато што су савесно извршавали вољу Божју. И Христов апостол каже: 'А и сви који хоће да живе побожно у Христу Исусу биће гоњени' (II Тим. 3,12). То је завештање хришћанству." – *Скице из Павловог живоћа*, 279.

"Подухвати реформатора су увек праћени губитком, жртвама и опасношћу. То увек представља укор за лагодан живот, себичне интересе и похоту. Стога, ко год предузима или наставља такве напоре мора наићи на противљење, клевету и мржњу оних који не желе да прихвате реформу. Није лако победити грешне навике и праксу. То се може остварити само уз помоћ божанске милости; али многи занемарују да траже такву помоћ и покушавају да мерило спусте до своје несавршености, уместо да се уздигну да би одговорали божанском критеријуму." – *Ibid.*, 305.306.

с. Како се Павле осећао пред крај свог живота окован у ланце? II Тим. 2,7-10. Шта, упркос свим тешкоћама, мора са сигурношћу бити извор сваке наше одлуке? II Тим. 3,16.17; Јован 8,32-36.

"Кад се верник истине ради нађе заточен у тамничким зидовима, Христос му се јавља и одушевљава његово срце својом љубављу. Када је осуђен на смрт Христа ради, Христос му говори: 'Они могу да убију тело, али души не могу да науде'. 'Буди храбар, не бој се, Ја сам побиједио свијет' (Јован 16,33)." – *Одабр. ѿоруке*, III, 420.421.

4. ПАВЛОВО СВЕДОЧАНСТВО ПРЕД ЊЕГОВУ СМРТ

а. Чега је Павле био свестан пред крај свога живота, и шта је могао да каже? II Тим. 4,6-8. Како је он завршио свој живот?

"Императорова злоба према Павлу додатно је продубљена чињеницом да су чланови царског двора и друге угледне личности били обраћени у хришћанство у току његовог првог заточеништва. Из тог разлога Нерон је апостолово друго заточеништво учинио знатно тежим од првога, не пружајући му прилике да проповеда хришћанство; и зато је одлучио да му што пре одузме живот чим се нађе прихватљив повод за то. Сила Павлових речи на његовом последњем суђењу оставила је тако снажан утисак на Неронов дух да је одгодио да изрекне пресуду, није га ни ослободио оптужбе ни осудио. Међутим, пресуда је била само одложена. Убрзо после тога објављена је одлука којом је Павле предат на мученичку смрт. Као римски грађанин није могао бити осуђен на јавно мучење распињањем већ му је само одсечена глава.

"На место губилишта Павле је одведен тајно. Узнемирени ширењем његовог утицаја, прогонитељи су се плашили да би и самим приказом његовог погубљења многи могли бити придобијени за хришћанство. Присутно је било само неколико посматрача. Груби војници који су били одређени да га прате на губилиште са запрепашћењем су слушали његове последње речи и гледали како тријумфално и чак са радошћу одлази у смрт. Дух праштања у којем је гледао на своје убице и непоколебљиво поверење у Христа до самог краја, показали су се као мирис живота за живот неким од оних који су били сведоци његовог мучеништва. Неки од њих су убрзо прихватили Спаситеља кога је Павле проповедао и ту веру неустрашиво запечатио својом крвљу." – *Ibid.*, 329.330.

б. Какву сигурност Павле усрдно жели да добијемо док дубоко размишљамо о величанственој поруци Јеванђеља? Римљ. 8,31-34.

"За све време свог живота Павле је носио са собом атмосферу неба. Сви са којима је долазио у додир осећали су утицај његове повезаности са Христом и анђелима који су га пратили. У томе се налази сила истине. Спонтан и несвестан утицај светог живота представља најубедљивију проповед која се може изнети у корист хришћанства. Аргументи, чак и кад су непобитни, могу да изазову само још веће противљење: али побожан пример представља силу којој се није могуће сасвим одупрети." – *Ibid.*, 331.

5. ПРИМЕНА ОВИХ ПОУКА ЗА НАШЕ ДОБРО

а. Зашто можемо бити ојачани у љубави и делу док уз молитву дубоко размишљамо о животу овог смерног човека вере - о животу који се, ако то желимо, може на много начина поновити и у нама? Римљ. 8,35-39.

"Шта је одржавало хришћане у свим вековима, изложене срамоћењу, искушењима и страдању? Чиста, непоколебљива вера, непрекидно настојање да схвате шта је истина која посвећује душу, и стално предање Богу под свим околностима, као Ономе за кога знају да их никада неће изневерити." – *Пољед ѓоре, 244.*

"У току дугог периода своје службе, Павле се никад није поколебао у оданости своме Спаситељу. Било да се налазио пред намргођеним фарисејима или пред римским властодршцима, пред разбеснелом масом светине у Листри или пред осведоченим грешницима у македонској тамници; док је настојао да уразуми паником захваћене војнике у току бродолома или док је пред Нероном давао одговоре на оптужбу која је тражила његов живот – никад се није постидео истине за коју се залагао. Једини и велики циљ његовог хришћанског живота био је да служи Ономе чије име је некада презирао, и од тог циља никакво противљење и никакво прогонство није га могло одвратити..."

"Љубав Спаситељева била је бесмртни мотив који га је подржавао у сукобу са себичношћу и борби против зла, и у служби Христу постављао је само напред против непријатељски настројеног света и противљења својих непријатеља.

"Заједници у овим данима опасности неопходна је војска радника који се, попут Павла, стално уче да буду корисни, да имају дубоко искуство са Богом и да у раду буду пуни усрдности и ревности." – *Храбросѿ у борби, 356.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта ми треба да научимо из срамно подигнуте лажне оптужбе против Павла?
2. Објасни позитивну промену у Павловом мишљењу о Марку.
3. Зашто реформација, иако награђује онога ко је прихвати, увек представља изазов?
4. Опиши Павлово држање и када је полазио у мученичку смрт.
5. Какву представу о апостоу Павлу можемо стећи проучавајући његов живот?

Сарадња Павла и Тимоџија

"Тимоџију, драџом и вољеном сину у вјери, благодаџи, милосџи и мир од Бога Оца и Христџа Исуса." – II Тим. 1,2.

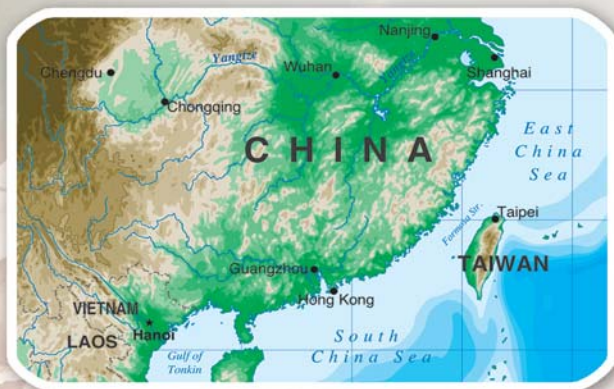
"Павле се из Цезареве суднице вратио у своју ћелију, знајући да је то само кратко одлагање. Знао је да се његови непријатељи неће смирити све док на било који начин не издејствују да он буде погубљен.

Седећи дан за даном у својој мрачној ћелији и знајући да га Нерон само једном једином својом речју или једним покретом главе може послати у смрт, Павле је мислио на Тимоџија, и одлучио је да пошаље по њега. Тимоџију је била поверена брига за цркву у Ефесу, и зато је остао ту кад је Павле кренуо на своје последње путовање у Рим. Павле и Тимоџије су били везани необично дубоким и снажним осећањем љубави. Тимоџије је од самог свог обраћења учествовао у Павловом раду и пријатељство између њих двојице постајало је све јаче, дубље и светије, тако да је Тимоџије најзад постао измученом и остарелом апостолу оно што син може да буде вољеном и поштованом оцу. Зато није било нимало чудно што је Павле, у својој усамљености и изнемоглости, толико чезнуо да га види.

И под најповољнијим околностима морало би проћи више месеци док би Тимоџије из Мале Азије могао стићи у Рим. Павле је знао да му је живот у неизвесности и плашио се да Тимоџије не стигне прекасно да би га могао видети. Имао је да саопшти значајна упутства и савете том младом човеку коме је била поверена тако велика одговорност. Зато је, позивајући га да што пре неизоставно дође, издиктирао своје предсмртно сведочанство које можда неће имати прилике да му лично и усмено пренесе. Павлова душа била је испуњена љубављу и забринутошћу за његовог сина у јеванђељу и цркву поверену његовој бризи, и он се трудио да Тимоџију утисне у душу важност оданости и верности светом аманету који му је био поверен... Своју посланицу Павле завршава поверавајући свог љубљеног Тимоџија бризи Великог Пастира који ће - иако он као потпастир буде можда већ и мртав кад посланица буде читана, још увек наставити да води бригу о свом стаду." - *Мој животић данас*, 228.

Добровољни дар прве суботе

6. ЈУЛ 2013
За централу наше
Заједнице у Кини

3. АВГУСТ 2013
За мисионске школе

7. СЕПТЕМБАР 2013
За Молитвени дом
у Кигали, Руанда